

Ji bo Azadiya Netewa Kurd û Serbixwebûna Kurdistanê
Kürdistan'ın Bağımsızlığı ve Kürt Ulusunun Özgürlüğü İçin

WEŞANÊ
NAWENDÎ YA
PARTÎYA
RÎZGARÎYA
KURDÎSTAN

rîzgari

Bijî Têkosîna Rizgariya Netewî û Civakiya Kurdistan
Yaşasın Kürdistan'ın Ulusal ve Toplumsal Kurtuluş Mücadelesi

KÜRDİSTAN
KURTULUŞ
PARTİSİ
MERKEZ
YAYIN ORGANI

ADAR / MART 1989

Hejmar / Sayı: 18

rızgari

PARTIYA RIZGARIYA KURDISTAN
KURDISTAN KURTULUŞ PARTİSİ

(rızgari)

WEŞANÊ NAWENDÎ YA/
MERKEZ YAYIN ORGANI

ADAR - MART 1989

Sayı/Hejmar: 18

Navnîşana Pêwendîyên Navnetewî/

Uluslararası İlişki Adresi:

Postlagerkarte Nr: 114614 C Berlin 62

BRD

*Başyazı: KUKM, Siyaset ve Bazı
Zaaflar Üzerine. -2-

*KKP, GMK Karar Tasarısı.

*Avrupa Sekreterliği Temsilciler Kurulu-
na Mesaj.

*NEWROZ: Parti Bildirisi.

*26 Mart Yerel Seçimleri ile ilgili
Türkiye Sekreterliği Bildirisi.

*NEWROZ: KKC Bildirisi.

*NEWROZ: Kürtçe Bildiri.

*Halepçe Katliamını Unutmadık! -Parti
Bildirisi-

*Avrupa Newroz Gecelerinde Konuşma.

*KSSE Kongresi'nde Konuşma

*Parti Programı -geçen sayıdan devam-

KUKM, SİYASET ve BAZI ZAAFLAR ÜZERİNE

* başyazı *

-2-

(geçen sayıdan devam)

DIŞ DİNAMİKLERİN MÜCADELEMİZE OLUMSUZ ETKİLERİ.

Tarihin her döneminde olduğu gibi, günümüzde de, dünya, üretim araçlarını ellerinde bulunduranlar tarafından paylaşılmış durumdadır. Kapitalizm, sosyalist devletleri bile kuşatmıştır. Birçok "sosyalist" devlet, IMF ve benzeri kuruluşlarla uluslararası sermayeye muhtaç duruma düşmüş, düşürülmüştür..

1917 Ekim Devrimi'nin kıvılcımları, dünyayı sarmalayamadı.. Dünya düzleminde kapitalizmin egemenliği devam etmektedir. Teorik olarak sosyalizm ve sonuç olarak komünizmin, kapitalist ilişki biçimini ortadan kaldırması gerekirdi... Günümüzde mevcut olan sosyalist anlayışın pratiği ise, belli hesaplar çerçevesinde statükoyu devam ettirmek, kapitalist sistem ile uzlaşmaz

olan çelişkiyi "törpüleyerek" denge'de tutma mücadelesidir..

Teoriye göre, ulusal ve toplumsal kurtuluşların can damarı ve ana beslenme kaynağı olması gereken "sosyalist" devletler, tamamen ters bir rota izlemektedirler... Ülkemiz Kürdistan, konumu itibariyle bölgede önemli bir yer işgal etmektedir. Bu durumu, "sosyalist" devletler ve özellikle SB bilmesine rağmen, emperyalistlerin bölge üzerindeki hesaplarına karşı hiçbir radikal değişikliğe gitmemektedir. "Denge kurma"yı tercih ederek, KUKM'ni yalnız başına bırakmaktadır..

Kürt ulusunun kendi kaderini kendisinin belirlemesi ve kendi kimliğine kavuşması doğrultusunda vermiş olduğu mücadele, belli dengeler ve pragmatist ilişkiler arasında sıkıştırılmıştır.. "Sosyalist" devletler de

Kürt Hareketi'ni kendi program hedeflerine çekmek istiyorlar. Bu program, Orta-Doğu' da Kürdistan'ı paylaşan sömürgeci devletlerle ilişkileri de içeren yanlış bir siyasettir. Bu nedenle,birkaç kez, KUKM'nin sıçramasına engel oldular,katliamlara göz yumdular.. Bu siyaset kesinlikle sosyalist bir siyaset değildir.

Biz, kapitalist ve sömürgecilerin işleyişlerini ve siyasetlerini biliyoruz. Ulusların kaderlerini tayin etmeleri, ulusal ve toplumsal kurtuluş hareketlerine nasıl yaklaştıklarını da kavıyoruz. Bu nedenlerle, düşman cephesinin mazlum Kürt ulusuna müdahalelerini ve oyunlarını iyi anlıyoruz. Bunlara karşı nasıl mücadele edileceğini de, siyasal pratiğimizle kanıtlamışızdır. Ama, sosyalist devletlerin ve sosyalist örgütlenmelerin, KUKM'ne dışarıdan müdahale etmek istemelerini ise "anlamıyoruz." Eğer bu, Bilimsel Sosyalizm adına yapılıyorsa, kesin olarak bir sapmadır. Yok eğer, "sosyalist" devletlerin kendi çıkarları içinse, anti-sosyalist bir müdahaledir.

Sosyalistler, kendi dışındakileri etkilemek, onları sosyalizm davası için ikna etmek, kazanmak hakkına sahiptirler. Bunu, yalnızca teoride değil, maddi hayatın içerisinde de, yardım ederek sağlamak durumundadırlar.. Ancak, bu, onlara yardım ettikleri, korudukları ve savundukları ulusların ya da ülkelerin içişlerine müdahaleyi gerektirmez. Kaldı ki, özgürlük ve bağımsızlık mücadelesi verenler, doğru buldukları her devlet ya da yapılanmadan etkilenirler..

Kürdistan'ın dört parça olarak kalması ve Kürt insanı'nın Türkçe, Farsça, Arapça konuşma alışkanlığının gelişmesi ya da geliştirilmesi, kesinlikle sosyalizm lehine değildir. Bunun böyle olmasını, sömürgeciler istemektedirler..

Kürt Hareketi'nin gelişim seyrine göre, kendi çıkarları doğrultusunda Batı Avrupa Devletleri ve hatta ABD bile program önermektedirler. KUKM içerisinde yer alan örgütleri ve bazı "etken" kişileri şimdiden etkilemiş bulunuyorlar!. Özellikle, mücadele

eden örgütlerin önderlik kurumlarını ele geçirmek istiyorlar.. Kürdistan gibi bir ülkede, önderlik olgusunun fonksiyonu önemlidir. Bu nedenle, sorun ciddi bir yerde durmaktadır..

Belli tarihsel dönemlerde olduğu gibi, içinde bulunduğumuz dönemde de, ulusal kurtuluş mücadelemize tasallutlar söz konusudur. Herkes, KUKM'ni kendi program hedefleri içine çekmek istemektedir. Böylesi bir dönemde, Kürdistanlı yurtsever ve sosyalistlerin ne kadar uyunik davranmaları gerektiğini bir kez daha vurgulayalım..

SÖMÜRGEÇİ OYUNLAR.

Sömürgeci devletler ile sömürge Kürdistan ulusu arasında, yıllardır bir mücadele sürmektedir. Kürt ulusunun ortadan kaldırılmayacağı siyasal pratik tarafından kanıtlanmıştır. KUKM'nin her gün boyutlanması, bölgede birçok emperyalist ve sömürgeci devletin çıkarlarını açık biçimde tehdit etmeye başlamıştır. Bu nedenle, Kürt sorunu'nu unutturmak, ya da başka biçimlerde kullan-

mak için her yola başvurmaktadırlar..

Sömürgecilerin, Kürt ulusunun özgürlük ve Kürdistan'ın bağımsızlık mücadelesini askeri yöntemlerle yoketmeye çalışmaları başarısız kalmıştır. Bu yöntemi devam ettirmekle beraber, Kürt Hareketi'ne sömürgecilerin yaklaşım biçimleri değişmiştir diyebiliriz. İspanya'da Bask'lara, İngiltere'de İrlandalı'lara uygulanan yöntemlerin başlangıcında sayılabilirler. Bir "ulusu yoketmek" yerine -çünkü, başaramıyorlar- "yaşatma" projeleri gündemleşmiştir.. Özellikle, Türkiye'de bu taktiksel değişim oturtulmak istenmektedir.. Bu uygulama "kabullen", "içine al, erit" şeklindedir. Çok tehlikeli bir anlayışla uygulamaya sokulan yeni "strateji" için, birçok Kürt "unsur" da piyasaya sürülmüş durumdadır..

Ancak, Kürt Hareketi'nin, AET isteği ve buna bağlı olarak sömürgeci devletlerin program hedefleri içine sokulabilmesi, geçmiş uygulamalar, tarihsel birikimler ve sömürgeci devletlerin yapıları gereği kolay olmayacaktır... Bir yanı ile de, Kürdistan

Ulusal Kurtuluşu için mücadele eden güçlerin büyük bölümü bu işin içine girmeyecektir.

Kürdistan'daki uygulamalarla ilgili iki önemli yan oluşmaktadır. Bu yanlar arasındaki çıkar çatışmaları, sömürgecilerin işini zorlaştırmaktadır.

Birincisi; dış müdahaledir. Yani, Kürdistan üzerinde (aynı zamanda bölgede) hesapları olan -hesabı olmayan yok gibi-, bölgede yatırım yapan ya da yapmış devletlerin müdahalesi.

İkincisi; Kürdistan'ı paylaşmış sömürgeci devletlerin uygulamalarıdır.

Dış müdahale, özellikle, mücadeledeki önderlik kurumunu kazanmaya uğraşacaktır. Bunu, hem etkileyerek, hem de olanak sunarak yapacaktır. Olanaklar sunulması ile, sömürgeci devletlerin oynamak istedikleri oyunların çakışması gerekir ki, Kürt Hareketi'nin düzeyi gerilesin, önderliğinin de emperyalist ve sömürgecilerin hesapları içerisine düşürülmesi kolay olsun..

Kürdistan üzerinde, sömürgeci devletler,

tarihte uygulayageldikleri yöntemlerinde ısrar edeceklerdir. Ancak, Kürt Hareketi'nin imhası için bazı taktik değişiklikler de yapacaklardır. İmha, yalnızca, fiziki olarak ortadan kaldırmak olarak anlaşılmamalıdır. Kürt "sorunu"nun, emperyalist ve sömürgeci devletlerin programları içinde çözümünü de imhadır.

Son tahlilde, Kürtler "azınlık" olarak kabul edilecek -bu, AET görüşüdür- ve Kültürel Özerklik temelinde "hakları" verilecektir! Oysa, Kürt Hareketi'nin boyutları siyasal olarak çok ileri bir aşamadır.. İşte, bu noktada uyanık davranmak gerekiyor! Kürt Hareketi'nin merkezileşmeye gittiği ve bağımsızlık şiarı'nın ön plana çıktığı bir düzey ile, emperyalist ve sömürgeci devletlerin "kültürel özerklik" programı birbirinden ayrı ve çelişkili iki perspektiftir. Düşmanlarımızın "öneri"sine karşılık mücadelemizin düzeyini daha da yükseltmeliyiz.. O zaman, emperyalist ve sömürgeciler çoktan kolları sıvamışlardır. Şimdiden, Kürt Hareketi'nin bazı kesimlerini, yönlendirmek

ve bağımlı duruma getirmek İsteyişlerinin nedeni açıktır.. Kürt Hareketi'nin bütün, böyle bir "yönlendirmeye" alet edilemez. Ne var ki, bu projeye yatan Kürt "örgütleri" de bilinmektedir! Emperyalist ve sömürgeci-lerin program hedeflerine yatan kesimler, Kürt ulusunun kendi topraklarında özgürce yaşamak için verdiği mücadelede, kendi kendisine yabancılaşması eğilimine hizmet etmektedirler.. Sömürgecilerin herhangi bir kanadını "ilerici" ya da "anti-emperyalist" olarak görmek ve onunla "flört" edilmesi, KUKM'nin **kontrolünü** sağlamaya fırsat verir.. Böyle bir durumda, hem içten ve hem de dıştan mücadelemize ağır **darbeler** vurulmuş olur..

Meydana gelen bu düzeyden ve sorunlardan, Kürt Hareketi'nin değişik kesimlerdeki önderliklerini sorumlu tutmak gerekir.

Kürdistanlı sosyalist ve yurtseverler olarak; gerek önderliğe oynayanlar ve gerekse karmaşık ilişkiler içerisinde bulunan kesimlerin manevralarını yakından takip etmekteyiz. Bunun sonuçları, Kürdistan'ın

bağımsızlığı için önemli ve hayati zaafı içerilmektedir. Oluşturulmak istenen böylesi bir yapıya karşı acımasızca karşı koyacağımızı belirtmek isteriz...

GENEL OLARAK ÖNDERLER VE ÖNDER- LİK KURUMU.

Kürdistan'ın içinde bulunduğu siyasal durum, bize, önderlik sorununa daha ciddi yaklaşmamızı ve kavramamızı dayatmıştır.

Genelde, önderlik kurumu, birçok ülkede benzerlikler gösterir. Kürdistan'da ise, iç-içe geçen ikili bir görevi vardır önderlik kurumunun. Bu, sıradan bir iş olmadığı gibi, aynı zamanda karmaşık ve çetin bir iştir de..

(...)

Toplumlar bireylerden oluşmaktadır. Toplumun siyasal yönden bir değişikliği için, birey kendi başına değil, irade ve yeteneklerini birleştirdiği bir kurum aracılığı ile müdahalede bulunur. Önderlik de, kendi başına toplumun kaderini belirlemede yeterli

olamaz. İradesini toplumsal istemle birleştirmek durumundadır..

Sınıf ve tabakalardan meydana gelen bir temel üzerinde örgütlenen siyasal yapının, doğal gelişimi içinde, bireylerin yeteneklerinde farklılıkların olmaması düşünülemez.. Bu, yaşamın bütün alanlarında olduğu gibi, siyasal sorunlara yaklaşım ve onları çözmede de kendisini gösterir.

Kendisine ait sorunların çözümünde değil, toplumsal sorunlara yaklaşım ve onları çözümde bireyin fonksiyonu önemlidir ve bu noktada bireyin büyüklüğü ortaya çıkar. Bu büyüklük tek başına ele alınamaz. Yaşadığı toplumun sorunlarını kavrama ve çözümlemesinde davranışları, bireyin büyüklüğünü gösterir.

Kürt toplumunun içinde o kadar yetenekli birey vardır ki, bunların çoğunluğu siyasal yaşam içinde yer bile alamazlar.. Bunların yetenekleri ve büyüklükleri kendileri içindir. Ya da burjuvazinin, sömürgeci devletin hizmetkârlarıdır. Bizim üzerinde durduğumuz birey tipi, siyasal yaşam içinde yer

alan, yeteneklerini topluma sunan ve çalışanlardır. İşte bu noktada, yetenekli bireylerin biraraya gelmelerinden oluşan önderlik kurumu ortaya çıkmaktadır..

Önderler, hiçbir zaman kendi düşündükleri tarzda hareket edemezler. Toplumsal istemlerle kendi düşüncelerini birleştirmek durumundadırlar. Önderler, doğal olarak, çoğunluğa nazaran siyasal sorunlara yaklaşımda daha ileri görüşlüdürler, dayanıklı ve cesurdurlar.. Bu anlamıyla diğer bireylerle önderler arasında büyük bir farklılık vardır.. Ancak, önderler ya da önderlik kurumu, amaçlarına ulaşma mücadelesinde, biraz mütevazî olmalıdırlar. Toplumun istemlerini ve siyasal olaylar karışısındaki düzeyini hesaba katmadan, hatta denemeden, bildiğini yapamaz. Toplumsal durumu dikkate almayan ve kendi başlarına davranan önderler ya da önderlik kurumu, tecrit olur, daha iyimser bir ifade ile, kendi "mürit"leri ile başbaşa kalırlar...

Önder kadroların oluşması zaman alır ve

zor bir iştir. Buna, toplumun ekonomik, siyasal ve kültürel olarak gelişmişliği maddi bir zemin hazırlayabilir. (özellikle, ulusal kurtuluş mücadelesinde, önderler, adeta "karaborsa" mal gibidirler) Bu da, kendi başına yeterli değildir. Eğer, Devrim, kan içinde yoğrula yoğrula mayalanacaksa, kadroların ve özellikle önderlerin mücadele içinde gerçekten "hamur gibi" yoğrulmaları gerekir.. Kıvamına gelmeyen kadrolar, kitlelere önderlik edemezler. Toplumun alt-üst oluşu ya da bir halkın kendi geleceğini belirleme eyleminde her yetenekli öge, hayatını feda etme cesareti gösteremez.. Bu zor olduğu kadar çetin bir iştir de.. Sorunları kavrama yalnız başına yeterli değil, önemli olan bireyin kendisini devrime adanmasıdır.. Bu noktada önderlik kurumu daha da önemli olmaktadır.

Ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelelerinde yer alan önder kadroların, birbirlerinden etkilenmeleri doğaldır. Eğer, her ülkede kapitalizm ayrı renkte olsaydı, emek sömü-

rüsü ve ulusların varlıklarına tecavüz olmasaydı, etkileşim olmayacağı söylenebilirdi..

Bunun gibi, toplumlar, dünyanın neresinde olursa olsun ezen ve ezilenler olarak ikiye bölünmüştür ve konumlarında farklılık da yoktur. Farklılık, ayrı ayrı ülkelerdeki mücadelelerin özel konumlarında olabilir. Bu nedenle de, Kürdistan'daki mücadele, ülkenin ve toplumun özgül koşullarını hesaba katarak bir önderlik oluşturmalıdır. Sorunlara da bu biçimde daha nesnel çözümler bulunabilir.

KÜRDİSTAN'DA ÖNDERLİK.

Yukarıda, ülkemizdeki önderlik kurumuna yaklaşım için, genel bir çerçeve çizdik. Şimdi, özel olarak Kürdistan'da önderlik sorununu açıklamaya çalışacağız..

Kürdistan, ulusumuzun kendi istemleri doğrultusunda belirlenmemiştir. Ve bütün düzeyleriyle parçalanmış, asimilasyon ve jenosit, toplumu biçimlendirmiştir..

Sorunlarımız çok fazla ve karmaşıktır.

Bu, sorunların çözümünde de karmaşık ve zor bir düzey yaratmıştır. Bir yandan ağır emek sömürüsü, diğer yandan kendi kimliği-mizi belirlemek için ulusal davamız... Bütün bunlar yetmiyormuş gibi, bir de, dört parçaya bölünmüşlük... Ve Orta-Doğu'da çıkar peşinde olan devletler "denge" siyasetleriyle, işi daha da, çıkmaza sokmaktadırlar. Velhasıl, hiç kimse "yakamızı" bırakmak istemiyor..

Kürt ulusu, yıllardır baskı, asimilasyon, jenosit ve askeri işgale karşı ulusal ve toplumsal mücadelesini sürdürmektedir. Milyonlarca insanımızın kanı dökülmesine rağmen, özgür değiliz.. Kürt ulusuna ve Kürdistan'da mücadele veren örgütlenmelere karşı her yerden saldırıların olduğunu biliyoruz.. Şimdi, bütün kötülüklerin anası onlar mı? diyelim. Biraz da aynaya bakıp, kendimizi görmeye çalışmalıyız..

Kürt ulusunun, kendi topraklarında, yaşamasını istemeyenler bellidir. Onlar bizim düşmanlarımızdır. Biz, Kürt ulusunun özgürlük ve Kürdistan'ın bağımsızlık mücadelesine

kim karşıysa, o, düşmandır diyoruz.. Ne varki, bizim düşman olarak değerlendirdiklerimizin bazılarını, kimileri dost görmektedirler... Bu konuda, siyasal hatlar birbirine karışmış durumdadır. Kapitalistlerle sosyalistler ve UKM ile karşı-devrim arasında bir karmaşa yaratılmıştır. Bu karmaşıklık nedir ve bunu kimler yaratıyor? Bize göre sorun, önderlikle ilgilidir. KUKM'ne, nereden ve hangi düzeyden saldırı gelirse gelsin, sorun ne kadar karmaşık olursa olsun, biz, olumlu ya da olumsuz yanıyla sorunu önderliğe bağlıyoruz.. Çünkü, en karmaşık sorunları, önderlerin çözmeleri gerekir. Onların tarihsel misyonları budur. Dünya'da bu gün, kimin, ulusal çıkarları için ne yaptığı, belli değil mi? Bizim, herkesten çok "enter-nasyonalist" davranmamıza gerek var mı?

-Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi'nin önder kadroları herşeyden önce,Kürt olmak zorundadırlar. (Burada, milliyeti belirleme amacımız yok.) Biz, inanıyoruz ki, Kürt Hareketi'ni yöneten ve yönlendiren lider kadrolar, ülkemize dışarıdan bakma ve

işbirliğiyle sorunları çözme alışkanlığından kurtulmamışlardır. (İstistanalar var.) Lider kadrolar, çoğunlukla, ülkemizin pencerelerinden dünya'ya bakmamışlardır. Ve bakmıyorlar! Dünya'ya ve ülkemize yıldızlardan bakma özentisi var! Bizim, ülkemize ve sorunlarına çok uzaklardan bakmaya ne vaktimiz ne de "maddi" olanaklarımız var.. Bunu yapanlar, ülkemiz sorunlarından uzaklaşmaktadırlar. Ve siyasal sorunlara da vakıf olamamaktadırlar. En önemlisi, ulusumuzu tanıyamaz duruma gelerek ve ülkemizin koşulları ile bağdaşmayan yabancı düşünceler taşımaya başlamaktadırlar.

-Kürdistan'ın hangi parçasına bakarsanız bakınız, kesinlikle, "İthal Model"i örgütlerin oluşturulduğu ve bazılarının daha sonradan, "kıyısından köşesinden" "törpülenerek" biçimlendirildiğini görürsünüz.. Davranışlarında ise, ilişki içerisinde oldukları güçlerin kültürlerini görmemiz mümkündür... Yani, temelde ülkemizin özgül koşullarına uyarlanmamış sağlıklı bir düzey yoktur. Bu belirlemeler ışığında Kuzey Kürdistan'a bakacak

olursak; Türk "Sol"u, bizlere "milliyetçi" demesin diye, ne kadar "evrensel" davrandığımızı görürüz. Ne oldu? Türk "Sol"unun gözünde yine "milliyetçi" olarak kalmadık mı? Hareket edilen düzey, ülkemizin koşullarına o kadar ters ki, gittikçe ülkeden uzaklaşan ve yabancılaşan bir yapı meydana gelmektedir.. Kendi ülkesini ve onun koşullarını bilmeyen ve kavrayamayanlar, nasıl ona uygun örgüt yaratabilirler?

Korkaklık kadar kopyacılık da kötüdür, Türk "Sol"undan etkilenme ve ona uymanın boş bir davranış olduğu açıktır..

-Kürt ulusunun özlemi kendi topraklarında özgür ve bağımsız olarak yaşamaktır. Kürt ulusu toprağını özgürce işlemek istiyor. Yabancı askerlerin ülkesinde bulunmasını kabullenmiyor. Ezilmek ve sömürülmek istemiyor.. Kimsenin toprağında gözü yoktur, başkalarının kendisine müdahale etmesini de istemiyor, gururuna da yediremez. Kendisine yönelik her düzeydeki haksızlığa cevap vermesini de bilir.. Kendisine güven veren i sever, bağrına basar... Toplumun felsefesi

budur, talepleri açık ve bellidir. Bunların programlaştırılması gerekir.. Bu da önderliğin önemli sorunlarından biridir. Deney ve tecrübe sahibi önderler, toplumun istemlerini belli hedefler doğrultusunda programlaştırmayı bilmelidirler..

-Gerçek bir önderlik, adına hareket ettiği ulusa ihanet etmez. Onun mücadelesini şu ya da bu ad altında biryerlere satmaz. Önder ya da önderler, kendilerinden kalkarak iş yapamazlar. Kitlenin nabzına kulak vermek zorundadırlar. Kürdistan'ın toplumsal yapısını dinamitleyenlere dost gözüyle bakamazlar.. Başkalarının projelerine yatarak, ulusal kurtuluş mücadelesi götürülemez. Dış güçlerin önermeleri doğrultusunda davranan önderler, her zaman kitleyi katliama götürmüşlerdir. Ulusal kurtuluşumuzu engelleyen "sosyalist", "ilerici" ve "demokrat"ların nasihatlarına ihtiyacımız yok. Bunlar, her zaman kendi çıkarlarını düşünerek Kürt Sorunu'na yaklaşmışlardır. Bu nedenle, KUKM'nde iddia sahibi olan lider kadroların, nasihat sahiplerinin işe yaramayan "malları"

nı ülkemize taşımaya hakları yoktur.. Bugün, "sosyalist", "ilerici", ve "demokrat" geçinenler, Kürt Hareketi'nin lider kadrolarının ajanlaşması için vargüçleri ile uğraşmaktadırlar ve kimi zaman da amaçlarına ulaşıyorlar. Kürt Hareketi'ndeki örgütlenmelerdeki bazı uyuşmazlıklar ve bölünmelerin dış güçlerin oyunları olduğu bir sır değildir. Bu oyunları burjuvazi de yapmaktadır. Mücadeleyi engellemek için her türlü girişimde bulunmaktadırlar..

-Gerek burjuvazi ve sömürgeçiler, gerekse "sosyalist", "ilerici" ve "demokrat" geçinen çevreler, bazı Kürt önder ve örgütlerini kendi çekim alanlarına alarak, sorunlarımızın çözümünü daha da çıkmaza sokmaktadırlar. Kimin ve ne için Kürt Hareketi'ne yanaştığının bilincindeyiz. Sorumsuz olan, Kürdistan'daki bazı lider ve örgütlerdir. Yakın tarihimizdeki örnekleri hafızalarımızda canlı biçimde hala durmaktadır.

-Kürdistan'daki siyasal mücadele, nicel olarak da önemli ölçüde bir kadro potansiyeli yaratmıştır. Bu, gözle görülür bir

durumdur ve olumlu bir düzeydir. KUKM açısından dezavantajlı yan ise, önder kadroların dağınık durumda olmalarıdır. Bunun temelinde bilinç ve inanç ögesinin gerilgi yatmaktadır. Bu gerilik, teori ile ilgili değildir. Tam tersine, Kürt önder kadrolarının belli bir kesiminin kendi özüne dönmesi ve ulusun çıkarlarını düşünmemesinde.. Kürt ulusuna düşman olan güçler ve "denge" siyaseti güdenler, kendi ulusal çıkarlarını düşündüklerinden, Kürt lider kadrolarını kendi program hedeflerine çekmek istemektedirler ve çekmektedirler. Bu yaklaşım, üst üste ufalanmayı ve bölünmeyi getirmektedir. Orta-Doğu'da hiçbir işe yaramayan ve düşman güçlerin çekim alanında bulunan birçok örgütün hali ortadadır. Bu ayrılıkların temelinde ideolojik çelişkiler değil, girişilen ilişkiler ve karşı tarafın projeleri yatmaktadır. Bölünmeler ve ayrılıkların diyebiliriz ki, hemen hemen tümü mekaniktir.. Daha sonra ayrılığa ideolojik bir kılıf rahatlıkla bulunmaktadır. Bu, alışılmış ve basit bir olgu durumuna,

gelmiştir artık.. Ayrılık ve "bölüşüm savaşı-na" yalnızca düşmanlarımız ve dışımızdakiler değil, seneryo iyi işlendiğinde Kürt örgütlerinden de katılanlar oluyor.. Olan da, Kürt ulusuna ve KUKM'ne oluyor...

(...)

-Bir ülkenin ihtilalinde önderlik kurumu **hayati** bir sorundur. Bugün, hala, KUKM'nde önderlik kurumu oluşmuş değil.. Ancak, bunun oluşması için mücadele veren güçler vardır! Bazıları ortalıkta dolaşmaktadır. Ancak, bu dolaşanlardan durumu karanlık olanlar da yok değil.. Önderlik kurumu, ulusumuzu yeniden ve tepeden tırnağa oluşturma temelinde gerçekleşirse, bir anlamı olur. Yoksa, mücadelemize ani darbeler vurulur. Kürdistan'da bu ihtimal, en azından gelecek yakın yıllara kadar varolacaktır...

-Kürt ulsunu modern anlamda yeniden oluşturmada meşru bütün yollar kullanılmalıdır. Düşünülmek ve akıllıca iş yapılmalıdır. Yaşanan dünyada, teorik olarak belirlendiği gibi, ezilen emekçilerin ya da halkların

eşit temsilini sağlayan herhangi bir merci yok! En basit ilişkilerden en karmaşığa kadar her şeyde, tüm güçler ve devletler kendi ulusal çıkarlarını düşünmektedirler.. Teoride olup da, pratikte hayat bulmayan hiçbir şeyle uğraşma durumunda olamayız. Ayrıca, bütün kötülüklerin ortadan kalkması için görevli de değiliz. Biz, bunları bilir ve öneride bulunabiliriz. Bu, ayrı bir şeydir. Ülkemizin bağımsızlık ve ulusumuzun özgürlük mücadelesindeki ilişki ve işbirliklerini kullanmak ayrı bir şey.. Unutulmamalıdır ki, önerilerimiz ve istemlerimiz, ancak kendi ülkemizdeki bağımsızlık ve özgürlük tohumlarını yeşertmek içindir..

-Süreçte defalarca tekrarlanan hatalar mutlaka terkedilmelidir. Önder kadrolar ulusal çıkarlarımızı düşünmelidirler. Bir ulusun kendi kimliğine kavuşması için, herşeyden önce önder kadroların kendi özlere dönmeleri gerekir. Yabancılaşma eğilimleri, önder kadrolar ve siyasal örgütlenmelerden atılmalıdır. Siyasal kadrolar, ülkemizin sosyo-ekonomik yapısı ve ulusumu-

zun kültürel ve ruhsal durumuna uygun taktik ve stratejiler tesbit etmeli, ulusal kurtuluşumuzu gerçek hedeflerine ulaştıracak araçlar yaratmalıdırlar.. Kendileri de bu mücadelede araç olarak kalmalıdırlar.. Bunları yapmayan önder kadrolar, Kürt ulusuna, kendi değerlerine sahip çıkması için çağrıda bulunma hakkına da sahip olamazlar.

(...)

SONUÇ OLARAK.

*KUKM'nde, sürekli tezahür eden ve her defasında Kürt ulusunu katliamlara götüren zaatlardan vazgeçilmesi gerekir.

*Düşmanın taktiksel manevraları ve sorunun çözümüne ilişkin programlarına kanmamak gerekir. Herşeye rağmen, kendimize ve mücadeleciler bir geleneğe sahip ulusumuza güvenmeliyiz.

*Askeri alanda ise, dünyada mücadele veren tüm ülkelerden daha ileride ve olumlu bir yerdeyiz. Bu nedenle Peşmerge Örgüt-

lenmesi'ne güvenmeli, ona sıkı sarılarak daha da geliştirmeliyiz.

*Kuzey Kürdistan, ulusal kurtuluş mücadelemizin uzun vadeli hesapları içerisinde önemli bir yer işgal etmektedir. Diğer parçaların ve buralardaki silahlı mücadelenin nefes alabilmesi ve manevra kabiliyetinin artması için, Kuzey Kürdistan çok iyi örgütlenmelidir.

*Mücadeleye karşılıksız her türlü yardım

sağlanmalı ve dayanışma arttırılmalıdır.

*Grupsal çıkar ya da önderlik adına hatalara düşülmemelidir.

*KUKM'nin giderek tek merkezde birleşmesi çalışmaları yapılmalıdır.

*Ulusal kurtuluş mücadelemizin gerçek hedeflerine ulaşmasında, doğru bir önderlik gerekir.

-bitti-

KÜRDİSTAN'DA SİLAHLI MÜCADELE ANLAYIŞIMIZ

SİLAHLI MÜCADELEYE YAKLAŞIM.

Devrim her ülkede kendi kimliği ile ortaya çıkar. Ancak, dünya'nın çeşitli alanlarındaki mücadele ve devrimlerin birbirine benzerlikleri vardır.

Bu genel belirleme ile hareket ettiğimiz zaman, sömürge ülkelerin mücadelelerinde, çoğunlukla, bağımsızlığa giden yolun önemli stratejilerinden birinin de silahlı mücadele olduğu gerçektir.

Sosyalizm mücadelesi ve uygulamasında nasıl farklılıklar varsa, silahlı mücadele ve dolayısıyla UKM'ne bakış konusunda da farklı yaklaşımlar söz konusudur... Örneğin;

-Silahlı mücadeleyi diğer tüm siyasal mücadele biçimlerinin önüne koyanlar olduğu gibi,

-Silahlı mücadeleyi siyasal mücadele ile

birlikte ele alan ve ona bağlı olarak yürütmek isteyen görüşler de vardır.

-Bunlar dışında bir anlayış daha vardır ki, bunu "kavramak" pek mümkün değildir... Bunlar silahlı mücadeleye ilişkin her iki görüşü de reddetmektedirler.

1-Silahlı mücadeleyi diğer tüm siyasal mücadelenin önüne koyan görüş;

Bu görüş, sömürge ülkelerin toplumsal olarak siyasallaşmasını, mücadele geleneğinin topluma yerleşmesini ve toplumun ideolojik olarak örgütlenmesini yadsımaktadır. Teorik düzeyde ise, tersine birçok belirlemeler yaparak pratiğini kamufle etmeye çalışır.

Mücadele edilen devletin ekonomik, siyasal ve askeri hedeflerine yönelik silahlı mücadelede, toplumun kendi seçeneğini ortaya koyacağını savunur. Böylece, toplu-

mun siyasal olarak örgütlenmesi yerine, hayatın her alanında "silah" sözcüğü konulara duruma getirilmektedir. Silahın sömürgeciler karşısında yenilmesiyle, toplumsal muhalefette büyük bir apolitikleşme meydana gelir ve küçük burjuva kitlelerin hoşnutsuzlukları egemen burjuva devlet lehine dönüşür...

Silahlı mücadelenin başlatılmasından önce, gerekli siyasal çalışma ve örgütlenmenin olmadığı ülkelerde, mücadelenin kesintiye uğradığı dönemlerdeki, küçük burjuva yığınların tavırları bu gerçekliği açık biçimde yansıtır..

Son yıllarda egemen bir silahlı mücadele anlayışı haline gelen bazı örnekler, gerçeklerden çok uzaktır. Taklit edilen ülkelerin başında da Vietnam ve Küba gelmektedir..

Silahlı mücadele açısından Küba'nın iyi değerlendirilmesi gerekir. Bugün, Türkiye ve Kürdistan'da bazı siyasal örgütlenmeler tarafından örnek alınan Küba'da, ülkeye girilmeden önce, toplumun bazı kesimleri silahlı mücadeleye destek verecek düzeydey-

di. Özellikle, şeker kamışı üretimi işçilerinin durumu böyleydi.. Ayrıca, faaliyet yürüten gerilla grupları, mücadeleye yatkın öğrenciler ve destek veren sendikalar da vardı..

Vietnam'da da silahlı mücadeleye direkt girilmedi. İlk gerilla grubu oluşturulduğu zaman, silahlı mücadelenin ülkede alt yapısı oluşturulmuştu..

Yani, sık sık örnek gösterilen bu ülkelerde hemen silah patlatılarak kitlelerin ayaklandırılması düşünülmemişti.. Ancak, silahlı mücadele ve gerilla faaliyetleri esas alınmıştı...

Silahlı mücadeleyi diğer tüm siyasal çalışmanın önüne koyan görüş, pratiğinde emperyalist ve sömürgecilerin uygulamak istedikleri programlar için bir malzeme olmaktadır. Emperyalist metropollerde dar bir grup düzeyinde kalan bu tür örgütlenmeler, uluslararası sermayenin toplumsal buhranını -bunalımını değil- örtbas etmesine ne kadar yarıyorsa, özellikle sömürge ülkelerde sömürgecilerin projelerinin hayata geçmesini de kolaylaştırıyorlar.. Sorun

bunula da kalmıyor, rahatlıkla kontrol edildikleri için, kitlelerin pasifize edilmeleri ve devrimci hareketlere önemli darbeler vurulmasını da sağlamaktadırlar.

Bu tür örgütlenmeleri pratikleri ile birbirinden ayırtetmek gerekmektedir. Çünkü, bazıları uluslararası ya da bölgesel olarak sermayenin vurucu gücü durumuna -dolaylı ya da dolaysız- gelmektedir. Bazıları ise, böyle ilişkiler içine girmemektedirler. Bunların radikal yanlarını değerlendirmek gerekir..

2-Silahlı mücadeleyi siyasal mücadele ile birlikte ve ona bağlı olarak yürütmek isteyen görüş:

Bize göre, sömürge toplumlar için en doğru yöntem budur.

Bilindiği gibi, sömürge toplumların "kaderi" sömürgeci devletlerin elindedir. Toplumun bilinçlenmesi ya da bilinç düzeyinin gelişmesi için gerekli alt-yapı'nın ve buna bağlı olarak da üst-yapı'sının inşa edilmesi kasıtlı olarak engellenmektedir. Bu engelle-

me, doğal olarak sömürge toplumun ekonomisine, kültürel yapısına ve bir bütün olarak siyasal örgütlenmesine de yansımaktadır..

Sömürgeci ordularda, piyade birlikleri "barış" dönemlerinde geride en ağır hizmetlere koşullar. Savaşta ise, "kurbanlık kuzu"durlar. Aynı mantık, sömürgeciler tarafından sömürgelerde de uygulanmak istenir. "Piyadeler"den oluşmuş ya da oluşturulmuş bir toplum, modern askeri araç ve gereçlerle donatılmış ve bunları nasıl kullanacağını bilen sömürgeci ordular karşısında yenik düşeceği bilinmelidir!

İçinde yaşadığımız dünya gün geçtikçe değişiyor ve ilerliyor. Herşeyde olduğu gibi askeri alanda da büyük değişiklikler ve buna bağlı ilerlemeler kaydedilmektedir. Bunun, sömürgeler üzerinde nasıl etkileyici olacağı iyi hesap edilmelidir.. Ulusal kurtuluş mücadelesi veren güçler, askeri araçların önemini kavrayarak, aynı düzeydeki araçlarla olmasa dahi, sömürgecilerin elindeki araçlara yakın araçlarla mücadele etmek durumunda-

dırlar. Eşitsiz şartlardaki bir savaşta, en azından mücadeleyi belli bir dengeye getirmenin zorunluluğu vardır..

Ulusal kurtuluş mücadelesinde, askeri faaliyetleri ilkel ya da ona benzer bir durumda örgütlemek, baştan yenilgiyi kabul eden bir örgütlenme anlamına gelir.

Askeri alanda gelişmiş bir eğitimden geçirilmiş, deney ve tecrübe sahibi sömürgeci ordulara karşın, ulusal kurtuluş mücadeleleri, yaratacağı halk ordusu ve askeri birliklerini siyasal yönden eğitmek zorundadır. Ulusal kurtuluş mücadelesi, çağımızın askeri araçlarını tanıyan, onların nasıl kullanılacağını ve etkiye alanlarını bilen yetenekte olmalıdır. En önemlisi, ne için mücadele ettiğini biran olsun aklından çıkarmayan, tepeden tırnağa siyasal bilinçle donatılmış örgütlü kadrolar yetiştirilmelidir. Ancak, böylece mücadeleyi lehine çevirebilir..

"Bir ilkeyi yenmek için, ondan daha üstün bir ilkeyle hareket etmek gerekir." Beşbin askeri biraraya getirdiğiniz

zaman bir ordu oluşturamazsınız. Ama, beş tane iyi eğitilmiş askeri komutan biraraya geldiğinde, beşbin kişilik bir orduyu oluşturabilir, yönetebilir..

Bu nedenlerden dolayı, biz, silahlı mücadelenin başlatılmasından önce toplumun asgari düzeyde siyasal olarak örgütlenmesini gerekli görmekteyiz. Askeri faaliyetlerin siyasal mücadeleye bağlı olarak ve birlikte ele alınması, saç ayaklarının oluşturulması, bizi, ancak zafere götürebilir..

SİLAHLI MÜCADELENİN ÖNEMLİ.

"Hak verilmez alınır" doğru ise, "hak alınır"ın çerçevesi genişletilmelidir. Hiçbir sömürge toplum, sömürgecilerle masa başında konuşarak gerçek bağımsızlığa kavuşmamıştır. Bunun gibi toplumsal kurtuluşları için de, toplumlar savaşarak haklarını almışlardır. Sömürge toplumlarında hak alma olgusu, bir bütün olarak mücadele sürecini kapsar. Bu da ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesidir..

Yaklaşım nasıl olursa olsun, ulusal kurtulu mücadelelerinde silahın örgütlenilmesi her zaman gündemdedir. Silahlı mücadele olmaksızın, kurtuluş mücadelesi başarıya ulaşamaz.

Sömürgelerdeki en ufak bir isteme karşı, sömürgeciler gelişkin ordularıyla karşı koyarlar. Akla gelmeyecek vahşi uygulamalardan çekinmezler. Bunlara karşı caydırıcı olmanın yolu silahlı mücadeleyi siyasal mücadelenin yanına koymaktır. Bu, ulusal kurtuluş mücadelelerinde silahın önemini göstermektedir..

Sorun bu genel belirleme çerçevesinde ele alınamaz. Önemli olan silahın nasıl örgütlenileceğidir. Buna, askeri faaliyetlerde, hedefin doğru seçimini de eklememiz gerekir..

Silahlı mücadele, ülkeden ülkeye de farklılıklar gösterir. Örneğin; Angola'da silahlı mücadeleye geçildiği zaman, ilk hedef, siyasi tutukluların bulundukları hapisaneler, karakollar ve radyo istasyonları

seçilirken; Güney Afrika Cumhuriyeti'nde, üç mücadele yöntemi birlikte yürütüldü: kentlerde işçi sınıfının yığılma hareketi, ülke içinde silahlı mücadele ve sınır bölgelerinde silahlı mücadele..

Sömürge ülkelerin sosyo-ekonomik yapıları birbirine benzerlikler gösterebilir. Ancak, sorunların çözümüne ilişkin başvuru askeri yöntem ve seçilen hedefler farklıdır. Bunu doğal karşılamak gerekir. Çünkü, sömürge-sömürgeci ilişkileri farklıdır ve önemli fonksiyona sahiptir.. Askeri faaliyetlerin stratejik hedeflerinde taklit, kesinlikle büyük bir yanıltır. Böylesine yanlış bir hedef seçilmesi, o ülkede silahlı mücadelenin önemini düşürür..

Bize göre, askeri faaliyetler, sömürgeci devletin tüm hayat damarlarına yönelmelidir. Devletin güçlü olan yerine darbe vurulup, onarılamaz duruma getirilmelidir. Sömürgeci burjuvazi ekonomik ve siyasal olarak işlemez duruma sokulmalıdır. Velhasıl, sömürgeci devletin varolan konumunu pekiştiren, onun ömrünü uzatan ne varsa, askeri eylemlerimiz

o noktalara yönelmelidir.

Yeri gelmişken şu noktayı da belirtmek gerekiyor. Denizaşırı sömürge ülkelerdeki işgalci devletin ekonomik, askeri vb.. kurumları ve buna denk düşen ilişkilerle, aynı kara parçası üzerindeki ülkelerin durumları arasındaki farklılıklar ayırtedilmelidir. Doğal olarak, bu, askeri faaliyetlerin hedeflerinde de farklılıklar yaratmaktadır.. Ancak, her ikisinde de can alıcı yan, sömürgeci devletin ana beslenme kaynaklarının tahribidir. Diğer yanlar ise, talidir... Kimi durumlarda tek tek öldürme olayları, suikast ve küçük sabotajlar gibi eylemler, sömürgeci devleti rahatsız etse dahi, sonuca ulaşamayacağından dolayı hedefi karartırlar... Ancak, bu tür eylemler genel askeri faaliyetlerin amacına uygun geliştirilirse, çok şey başarmış olurlar..

Sömürgeci devletin stratejik hedeflerine yönelik askeri eylemlerin çok önemli özellikleri vardır:

Birincisi; sömürgeci devlet mekanizması sarsılır, alt-üst olur ve beyni işlemez duru-

ma gelir.

İkincisi; ulusal kurtuluş hareketi ile önderlik kurumu birbirine yaklaşır. Kitleler ise, önderliğe güven duyar. Toplumun siyasetleşmesi hızlanır ve en önemlisi; ulusal kurtuluş hareketi kitleleşir..

Şunu da özellikle belirtelim: askeri faaliyetlerde tesbit iyi yapılmadığı ve hedef iyi seçilmediği takdirde, herşey ulusal kurtuluş hareketinin aleyhine döner ve sömürgeci devlet güç kazanır..

3-Kürdistan'da silahlı mücadeleyi reddeden görüş:

Bize göre, bunların ne dedikleri bellidir. Kürdistan'ın bağımsızlığı ve Kürt ulusunun özgürlüğü mücadelesini kabullenmeyen, kendi burjuvazilerinin arkasına sığınarak, Kürtlere "Demokratik haklar verilmesi"ni istemektedirler. Parlamenter yoldan mücadeleyi seçen, egemen ulus "Sol" ya da "Sosyalistleri" ile bunların ülkemizdeki eklentileri, sömürgeci devletin sınırlarını kabullenen bir anlayışın temsilcileridirler.. Teorik ve

pratik olarak Kürdistan sorununa ters ve Ulusların Kendi Kaderlerini Tayin Etmeleri Hakkı'nın gasbı olan bu anlayışı, Kürdistan'ı işgal etmiş dört sömürgeci devletin herbirinde de ayrı ayrı yansıtmaktadır.

KÜRDİSTAN'DA ASKERİ ÖRGÜTLENME.

Kürdistan'da toplumun siyasal örgütlenişi kadar, askeri örgütlenmesi de hayati bir sorundur. Askeri örgütlenme silahlı mücadelenin kendisi demektir..

Sınıflar temelinde örgütlenmiş tüm devletlerin varlığı, bir yanı ile ordu'ya bağlıdır.

Kürt ulusu da, bir devlet mekanizması kuracaktır. Askeri örgütlenmesi olmaksızın bağımsızlığını elde etmesi mümkün olmadığı gibi, bağımsızlığını elde ettikten sonra varlığını devam ettirmesi de buna bağlıdır.. Kapitalizm'in egemen olduğu bir dünyada, Kürdistan için askeri örgütlenme, önleyici, koruyucu ve caydırıcı bir kurum olarak, önemli ve hassas bir yerde durmaktadır..

Kürdistan, kurulu bir devlet ve orduya sahip değildir. Ulusal kurtuluş mücadelesi

boyunca, gelecekteki bağımsız ve özgür Kürdistan'ı ve onun kalıcı kurumlarını yaratmak durumundayız. Yaratacağımız tüm kurumlar, bağımsız Kürdistan devleti'nin birer prototipi olacaklardır..

Sömürgeci devletler ise, kurulu ve yerleşik bir örgütlenmeye ve buna bağlı deney ve tecrübeye sahiptirler. Ayrıca, varlıklarının devamına yarayan kurumların ayakta kalmasına hizmet eden, eğitilmiş kadroları da vardır. Bu durum, askeri örgütlenmeleri açısından da geçerlidir.

Bu nedenlerle, KUKM'nin ayrılmaz bir parçası olan silahlı mücadelenin de kurumlaşması gerekmektedir. Bu da, ULUSAL KURTULUŞ ORDUSU'na tekabül etmektedir.

Kimi Kürt örgütleri silahlı mücadeleyi basit bir olgu gibi görmektedirler. Bunlar, sömürgecilerin organizeli kurumlarını tahrip ederek, son kalıntılarına kadar ülkemizden sökölüp atılmalarına hizmet edemezler.. Ancak, kendilerini tatmin ederler. Sömürgeci devletleri de rahatsız etmezler..

Kürdistan'da silahlı mücadelenin verilip verilmeyeceği tartışılmaz. Ülkemizi sömürgeleştiren, varlığımızı yok etmek isteyen ve tüm değerlerimizi tahrip ederek, zenginliklerimizi gasb eden çağdaş haydutlara karşı, siyasal mücadele ile birlikte ZOR'un örgütlenmesini, gerçekleştirmeden, hiçbir zaman özgür olamayız. Bu nedenlerle, diyoruz ki, silahlı mücadele ulusal kurtuluşumuzun temel unsurlarından biridir. Bunun önemini kavramak durumundayız.

Kürdistan'da kitleler silahlanmak zorundadır. Tersine, ülkemizdeki askeri işgale son veremeyiz. Silahlı mücadele kitlelerden soyut olarak ele alınamaz. Kitlelere dayanmak ve ondan beslenmek durumundadır. Kürdistan'daki silahlı mücadele, belli bir grubun tatmin aracı olarak da ele alınamaz. Mutlaka, sömürgeci devletleri hedef almak, kitlelerin ayaklanmasına önyak olmak ve kitlelere güven vermek zorundadır. Tek tek asker ya da işbirlikçi öldürmek, ulusal kurtuluşun silahlı mücadele anlayışı ile çelişir. Soruna kapsamlı bakmak gerek-

tedir..

Boş silahlı ajitasyonlar kitle hareketinin geçici olarak kabarmasını sağlayabilir. Ancak, son tahlilde, ulusun savaş cephesi'nde mevzilenmesini değil, ulusal kurtuluşun eşkiyalışmasını getirir. Denetimsiz bir düzey yaratır. Sömürgecilerin kontrolüne açık, provakasyonlara rahatlıkla gelebilen bir karmaşa ortamı oluşturur.

Herşeye rağmen hiçbir askeri faaliyeti küçümseyemeyiz. Ancak, askeri faaliyetlerin büyük amacımıza hizmet etmesi koşuldur. Kitle desteğinden yoksun ve kitlenin ayaklanmasını sağlayamayan bir silahlı hareket başarıya ulaşamaz..

Kürdistan'daki silahlı mücadele, tali durumdaki eylemlerle başlamamalıdır. Sömürgeci devleti herşeyi ile hedef almalıdır. Hedef böyle saptanınca da, basit ve küçük görünen askeri eylemler önem kazanır..

Kürdistan'daki silahlı mücadelenin, siyasal mücadelemiz gibi bazı aşamalara ihtiyacı vardır. Küçük-burjuva hayallerle "birkaç yılda devrim yapmaya" yeltenemeyiz. Bu,

maceracı bir anlayıştır.. Küçükten büyüğe, basit aksiyonlardan karmaşık olana ulaşmamız gerekiyor. Bu nedenle, Partimizin yöneteceği silahlı mücadelenin ilk evresi, sömürgecilerin ekonomik, siyasal ve askeri merkezlerine yönelmelidir. Sömürgecilerin beyin elâmanlarına karşı suikast, sabotaj ve sindirme ile bütünleşmelidir. Bunlar için "büyük" ordulara gerek de yoktur.. İyi eğitilmiş Peşmerge Hücreleri bunları yapabilir ve yapmalıdır.. Partimizin, Peşmergeleri, sözkonusu hedefler ile ilgili iyi bir eğitimden geçirmesi gerekir. Böyle bir dönemi yaşamadan, sağlıklı bir askeri örgütlenme yarata-mayız.

Askeri örgütlenmemizin ilk aşamasında, silahlı mücadele hedefinin seçimi özellikle, büyük önem göstermektedir. Askeri faaliyetler, Partiyi ülke zeminine oturtmak, kitlelerin nefretini değil, sempatisini kazanmak, kitleselleşmeyi sağlamak zorundadır. Örneğin; 12 Eylül Askeri Darbesi ülkemizde büyük tahribatlar yarattı. Kürdistan adeta bir

hapishaneye dönüştürüldü. Siyasal kadrolarımızın büyük çoğunluğu Diyarbakır'da felç edildi. Kürdistan'da kitlelere ve kadrolara işkence yapanlara yönelik suikast eylemleri, Partimize ve KUKM'ne büyük bir sempati kazandıracaktır. Bu, küçük ve sıradan bir aksiyondur. Ama, hedef doğru seçildiğinden, büyük amacımıza kesinlikle hizmet etmiş olacaktır. Ya da, sömürgeci devletin ülkemizdeki askeri operasyonlarına karşı, metropolde önemli bir askeri ya ekonomik merkez'e karşı sabotaj düzenlemek... Bu örnekler çoğaltılabilir. Böylece, sömürgeci burjuvazi kendi alanında mücadeleye çekilir. Kürdistan'daki sorgusuz-sualsiz operasyonlarını durdurmak zorunda kalır; alanı, yaratılan kaos ortamından kurtarmış oluruz. Bu stratejiye uygun örgütlenme derhal yapılmalıdır. Böylece, sömürgecilere karşı silahlı mücadelede, Partimiz, birçok aşamadan geçerek sağlıklı bir hedefe varabilir..

Askeri faaliyetlerimizi, sömürgeci ordu askerlerinin tek tek öldürülmesi, sömürgecilerle eşlik eden işbirlikçileri temizleme ya

da cezalandırma derekesine düşürürsek, bu eylemler amatör ve sıradan olduklarından, son tahlilde hedefe ulaşmamızda yetersiz kalır. Bunun, sömürgecilerin uygulamak istedikleri programa da uygun düşeceğini hemen belirtelim..

Silahlı mücadele sömürgeci devleti direkt hedef almalı, onun programını uygulamasına engel olmalı, zemin yaratmamalıdır. Tali eylemlerle uğraşmayı esas seçemeyiz.

Böyle bir askeri stratejiye sahip olan Partimizin ne yapacağı da bellidir. Bundan rahatsız olacak çevreleri de biliyor ve ciddiye almıyoruz.

Silahlı mücadeleyi başlattığımız noktadan geri adım atamayız.

Sömürgeci ülkede sürdüreceğimiz askeri faaliyetlerden dolayı da, bize karşı yoğun saldırı başlatılacak ve hoşnutsuzluklar olacaktır. Onların saldırıları ve propagandaları karşısında paniğe kapılamayız. Geri çekilemeyiz. Çok kararlı olmak durumundayız. (...) Önemli olan seçtiğimiz alana vurmaktır.

Mümkün olduğu kadar, hapisaneleri, okulları, pazar yerlerini, vb... eylem alanı olarak seçmemeliyiz. Sömürgecilerin bizi ters düşürmek için uygulayacakları provakasyonları ve oluşan hoşnutsuzlukları, siyasi propaganda ile bütünleştirerek asgariye indirmemiz mümkün olabilecektir. Bu da, Partimizin yetenekli ve iyi eğitilmiş kadrolarına bağlıdır.

Birşeyi daha unutmamak gerekir: mücademizin herkesi memnun etmesi mümkün olamaz. Misak-ı Milli ruhuna sıkıca bağlı ve kendi burjuvazilerinin arkasına gizlenen "Sol" ve "Demokrat"lar, "Ülkeleri"nin doğal zenginliklerini bize karşı "kraldan çok kralcı" gibi koruyacaklardır. Bunların ülkemizdeki eklentileri de bu çabaya katılacaklardır. Onlar, bu davranışları ile ancak ve ancak, sömürgeci devletin malzemesi olabilirler. Bizim açımızdan ise, sömürgeci devletin kendi içine dönmesi önem taşır. Silahlı mücadelemiz sömürgeci devleti kendi içine hapsedmelidir. Birşey daha ekliyelim: silahlı mücadele ile birlikte, hiç

kimse, siyasi tezlerimizin tüccarlığını da yapamayacaktır. İdeolojik alanda olduğu gibi, pratikte de kabul edilir duruma geleceğiz. Siyasi tezlerimizin askeri faaliyetlerle pekişmesi durumunda, KUKM'nde etkin bir Parti olmamızı sağlayacak ve alternatif olma şansımız fazlalaşacaktır..

SİLAHLI MÜCADELE ANLAYIŞIMIZIN BOYUTLARI.

- 1-KUKM tarihindeki askeri faaliyetlerin tümü değerlendirilip, eksikler saptanacak ve olumlu yanlar geliştirilecektir,
- 2-Dünya'daki ulusal kurtuluş hareketlerinin mücadele deneyimleri süzgeçten geçirilip, ülkemiz koşullarına ters düşmeyen yanlar alınacaktır,
- 3-Ulusal kurtuluş mücadelesinde şabloncu anlayışa kesin karşı çıkılacaktır,
- 4-Askeri örgütlenme, ulusumuza ait tüm değerler ve özellikler hesaplanarak gerçekleştirilecektir,
- 5-Silahlı mücadelede Peşmerge Örgütlenmesi temel alınacaktır. Askeri örgütlen-

memiz, Peşmerge Hücreleri temelinde örgütlenecek, mücadele içerisinde deney ve tecrübe kazanmış Peşmergelerden birlikler oluşturulacaktır.

ASKERİ ÖRGÜTLENMEMİZİN OLUŞMASI.

1-Partimiz, Askeri örgütlenme için üç aşamadan geçilmesini gerekli görmektedir:

- a)Sömürgeci devletin askeri, ekonomik ve siyasi birimlerine karşı eylemleri içeren SABOTAJ, SUİKAST, İMHA, CAYDIRMA ve PROVAKASYON dönemi,
- b)Peşmerge Birlikleri'nin sömürgeci ordu ile karşı karşıya gelmesi, yani, SALDIRI dönemi,
- c)Peşmerge Birlikleri yapısının ordulaşması, FİİLİ SAVAŞ ve HALK ORDU-SU'nun oluşması dönemi.

2-Parti Askeri Örgütlenme Dairesi'ne bağlı Peşmerge Birlikleri Konseyi oluşturulacak ve kendi arasında görev dağılımı yapacaktır:

- a)Askeri Komutanlık,
 - b)... Dairesi,
 - c)... Dairesi,
 - d)... Dairesi,
 - e)Siyasi Komiserlik,
 - f)... Dairesi.
- 3-Partimize bağı tüm Peşmergeler (...) tabi tutulacaklar ve ülkemizin yeniden örgütlenmesine katılacaklardır.
- 4-Acil durumlara müdahale için, Askeri Konseye bağı (...) oluşturulacak, tamamen gizli tutularak, eğitimleri özel yaptırılacaktır.
- 5-Konsey, Peşmerge Birlikleri ve Hücreleri'nin mali sorunlarını çözmede (...) bütün yolları kullanacak, gerekli oluşumları sağlayacaktır.
- 6-Peşmerge Kuvvetleri, gerekli görüldüğünde (...) temerküz ettirilecek, böylece ulusal kurtuluş mücadelemizin boyutlanmasına yeni ivmeler kazandırılacaktır.

7-Sömürgecilerin ülkemizde uyguladıkları toplu katliamlara karşı, en tehlikeli eylemleri koyarak, caydırma uygulanacaktır. Buna uygun (...) eylemleri oluşturulacaktır.

8-Peşmerge Kuvvetlerimizin etkin eylemleri, kitle eylemleri ile desteklenecek, uluslararası düzeyde ciddi bir (...) ile yükseltilerek, moral güçleri artırılacaktır.

9-Her Peşmerge Birliği'nde, en az bir (...) görev alacaktır.

10-Peşmerge Birlikleri Konseyi oluşuncaya kadar, tüm faaliyetler (...) denetiminde olacak, oluşumundan sonra koordine sağlanarak faaliyetler yürütülecektir.

11-Metropol askeri örgütlenmesine özel bir önem verilecektir.

(...) KÜRDİSTAN KURTULUŞ PARTİSİ

GENİŞLETİLMİŞ MERKEZ KOMİTESİ

AVRUPA SEKRETERLİĞİ TEMSİLCİLER KURULUNA(*)

Yoldaşlar,

Siyasi hareketimizin uzun bir geçmişe dayanan teorik, ideolojik bilgi ve birikimlerinin, partileşme sürecine aktarılmaya çalışıldığı zor ve çetin bir dönemeçten geçmekteyiz. Sık sık böylesi tekrarların nedeni, her tarafından kuşatılmış Kürdistan olayının, devamlı olarak bilinçlerde canlı tutulmasını sağlamak içindir.

Rızgari siyasi hareketi, 1969'lardan bu yana temel olan bir olguyu her zaman belirlediği halde, bir türlü bu olguya yaşamamıştır. Yani partileşmeye. Rızgari siyasi kadrolarına yönelik eleştiri ve saldırıların geçmişteki bouyutlarına baktığımızda, anti-örgüt bir yapı ile, bir de buna ilaveten teorideki sekterizm'dir.

Bu eleştirileri irdelemek bakımından, biz bu toplantınıza Partimizin içinde bulunduğu durumu, metropol açısından değerlendirmeye

çalışacağız. Bu nedenle Partimizin program ve tüzük, ya da bazı temel konulardaki yayınlanmış bildiri ve yayınlarının tekrarlarını yapmıyacağız. Ve Avrupa'daki durumumuz, biraz sonra aşağıda belirleyeceğimiz gibi, teorik ve programatik hedefleri onaylanmış, bu gün başlı başına pratik bir sorundur. Bu nedenle Avrupa Sekreterliğimizin partileşmenin birinci yılındaki mütevazî görünen, fakat, önemli mesafeler kateden durumu bilinmektedir. (Parti sistemi içinde Sekreterlik bünyesindeki eleştiriler ayrı tutulmalıdır.)

Yoldaşlar,

Burada önemli gördüğümüz iki soruna açıklık getirmek gerekmektedir.

Birinci sorun; Avrupa'daki oluşumlar nasıl gerçekleşti.

(...) yapılan görüşmeler sonucunda elde

edilmiş detaylı rapor ve bilgilerle (...), (...), yoldaşlarımızın yazılı bilgi ve raporları, (...) içeren değerlendirmeleri, (...) tümünün onayı alınarak (...) uygulamaya sokulmuştur. (...) Avrupa Sekreteri arkadaşın (...) gibi belirlemeleri de dikkate alınmıştır.

Acil ve ivedi sorunların Avrupa'yı ilgilendiren yanlarından bazıları ise şunlardır:

-RAS'nin oluşturulması ve icra organı'na bağlanması...

-Bazı unsurları içeren belli bir eğitim.(...)

-(...) yayın gönderilmesinin planlanması vb.-

-Hapishane Raporu'nun yayına hazırlanması.

-(...) çıkması gereken arkadaşların çıkarılmaları.

-(...)

-Dengê Komal faaliyetlerinin reorganizasyona sokulması.

Ve bütün unsurların üzerinde ısrarla durduğu;

-Parti ve Cephe sorununun tartışılması.

Bu program; (...) katılımı ve onayı ile,

(...) tarafından uygulanmaya konuldu. (...) bazıları bu işi yarıda bıraktılar ve "işe yaramayan" (...) herşeye rağmen Parti sürecine sokuldu.

(...) bilgi ve raporlarına göre önerileri şöyle sıralanabilir:

-(...) ağır basan bir örgütlenmeye gidil-melidir -(...)-

-Avrupa mutlaka organize edilmelidir.

-Ulusal kurtuluş zemininde Cephe ve Birlikler öne çıkarılmalıdır.

-Örgüt bütün faaliyetlerini ülkeye yönelt-melidir, vb.. gibi idi.

(...)

Yukarıdaki öneriler, bir yıl gibi kısa bir dönem içinde ağırlıklı biçimde çözümlenmiş;

-Somut tüzük ve program hedeflerine bağlı, yukarıdan aşağıya doğru hiyerarşisini oluşturma yolunda; ülkede, metropolde, Avrupa ve uluslararası düzeylerde saygın bir yere gelmiştir. -(...)-

-Kuzey Kürdistan'daki radikal örgütlerle (Oportünist Cephe'lerde yer almayan) aralıksız ve yorucu bir çalışma ile, Cephe

olgusu gündeme getirilmiştir. -(...) en ciddi çalışma sayılmalıdır-

-KDP ile ilişkiler en ciddi biçimde gündemde tutulmaktadır.

-Uluslararası düzeydeki çalışmalar; Türkiye'deki aleyhte gelişmelere ve Avrupa'daki mülteci sorununun dezavantajlarına rağmen, en ciddi boyutlara getirilmiştir. Belge ve bilgileri detaylı olduğu için burada belirtmenin olanağı yok.

-Dünya düzleminde (...) aracına sahip olunmuştur.

-Parti GMK'ne ulaşılmış ve Kongre sürecine girilmiştir.

Avrupa çalışmaları ile ilgili faaliyetlerin tamamı gerçekleştirilmiş olup, bilgileriniz içinde olduğundan, burada detaylandırmayı gerekli görmüyoruz.

Yoldaşlar,

"Biz daha başından beri ayrı bir grup olduğumuz için" bizi kötüleyenlerin, gelenek-selleşmiş ve alışılmış saldırılarına gayet

mütevazi davranarak cevap vermeyi -özellikle Avrupa'da uzun süre yöneticilik yapmış arkadaşların iddia ve ısrarları üzerine- şiar edindik. Ve bu çatlak seslere her vesile ile, yetkili organları da muhatap ederek, ulaştık. (...) Bu unsurlara partileşme süreci açıklanarak, siyasi hareketimizin geçmişinde-ki yer ve nitelikleri "şartsız tercihsiz kabul-lenilerek, beraber bu süreci omuzlamamız gerektiğini" söyleyerek, buna katılmaları önerilmiştir. (...) ve (...) unsurların (...) cevabı (...):

(...)

Mütevazi davranış yöntemleri bırakılma-mıştır. (...) sürecinden sonra, her iki (...) 'e tüzük ve program hedefleri içerisinde (...) önerisi yapılmış, buna karşı da;

(...) denilmiştir. (...) ise girme gereğini görmüyoruz.

Diğer bir unsur (...) şimdi yerine otur-muştur!

(...) arşivindeki bilgi ve belgelere göre, aynı (...) kez yineledikleri tesbit edilmiştir. (...)

Yoldaşlar,

Avrupa'nın (...) budur. Biz rızasına dayanan gönüllü birliklerden yanayız. Kimseye kaba kuvvetle partili olma zorunluğu koşamayız. Dostluklarla, önümüze çıkan günlük olaylarla hemen panik göstermenin gereği yoktur. Parti çalışması uzun, yorucu bir çalışmadır. Rızgarıcı mantığının bir bütünü ile Parti çalışmasına alışması gerekmektedir. Biz üyelerimiz ve sempatizanlarımızla durmasını bilmek zorundayız. Partimize ve kadrolarımıza sahip çıkmak zorundayız.

Biz, bu seslere katılacak daha başka seslerin de olacağını biliyoruz.

İkinci olay; Türkiye'deki gelişmeler ile, Avrupa'da mülteciliğin verdiği rahatsızlık ve dedikodular çerçevesinde yapılan suçlamalardır.

Bize gelen bilgi ve raporlardan edindiğimiz bilgilere göre, gelişme düzeyimizde köşeye sıkışanların bu kez yöntem değiştirerek;

- (...) çürüyor (bizim açımızdan),
- (...) ayrılıyor,

-Bazı önemli isimlerin siyasetten ayrıldığı,
-Birşey yapılmıyor vb.. gibi. Ancak prova-katıf ve polemik düzeyindeki konuşmalardan bazı unsurlarımızın etkilendikleri, panik gösterdikleri gözlenmektedir.

Partimiz, tersine, çok kısa bir dönem içinde bütün toplumsal dezavantajlara rağmen (Avrupa kapitalizminin ezici baskıları, polislin yöntemleri, mültecilik koşulları ve Türkiye'ye gönüllü teslimiyet ağıtları altında), güçlenmiş, partileşme sürecine girmiş ve (...) bilgilerinin tersine daha da boyutlanmış ve önemli bir yere gelinmiştir. Bu konunun gözlenmesini sizlere bırakmak gerekmektedir.

Parti sürecimizin bu yerinde şartlarımızın zorunlu kıldığı, ya da kendiliğinden ortaya çıkanların durumları, ya nitelik değiştirerek ya da (...) ele alınabilir. Parti sürecimizde bu tür unsurların (...) vasıflarının olmadığını ve tersine siyasetimiz aleyhine geliştirilen durumları bizzat tesbit edilmiştir. Ancak, bunlar (...) kullanmaktadırlar.

Yoldaşlar,

İçinde bulunduğumuz bu süreçte geçmişle ilgili detaylı bilgilere girme gereğini görmüyoruz. Sizler, Partimizin yetkin ve yetkili unsurları olarak sorunlarımızın bütün boyutlarına vakıfsınız.

Bizim, Avrupa'daki arkadaşlara somut önerilerimiz şu olmalıdır:

Önümüzde duran ve çözümlenmesi gereken sorunların ve provakasyonların siyasal müdahalelerle çözümlenmesi gerekmektedir. Bu yeni dönemde bilinçli ve ısrarlı olarak, Partimizin siyasal perspektiflerinin en radikal bir biçimde öne çıkarılması önem arz etmektedir. Tüm üyelerimizin dikkatlerini ülkeye çevirerek, siyasal çalışma yaptıkları alanlardaki seviyesiz ve değerlerden bile yoksun ilişki ve bağlantıların havasına kapılmamaları gerekmektedir.

Evet, hayat maddidir. Avrupa'da yaşadığınızı da unutmamak gerekir.

Avrupa'daki siyasal faaliyetlerin boyutları farklıdır ve çalışmaların nasıl ve nereden

başlayacağı da bilinmektedir. Avrupa'daki çalışmalar, Parti MK'si tarafından değerlendirilerek somutlaştırılmıştır. Ekonomik ve siyasal nedenlerden dolayı, rahat bir yaşama girmeme konusunda hassas ve direngen olunmalıdır. Bu, zor bir mücadeledir. KUKM'nin zafere ulaşması her yerde, hayatın her alanında, üzerimize düşen görevi yerine getirmekle mümkün olacaktır.

GMK'mizin aldığı kararlar gereği Avrupa Sekreterliği, örgüt sorunlarına, geri çekilerek bazı teknik düzenlemelere sokulmuştur. Bunlar, bilgilenmeniz içindir. Avrupa Sekreterliği dışında diplomasi için PB'ya bağlı Uluslararası İlişkiler Dairesi muhtevasında temsilcilikler oluşturulmuştur. Bu konudaki gelişmelerle ilgili ileride bilgi sahibi olunacaktır.

PB Avrupa'daki çalışmayı şöyle somutlaştırmıştır:

1-Sağlıklı ve tutarlı bir diplomasi yürütülecek,

2-Avrupa ülkelerindeki Kürt kolonilerinde örgütsel faaliyet yürütülecek,

3-Partiye maddi destek sağlanacak,
4-Gerekli durumlarda ülkedeki mücadeleye kadrolar aktarılacaktır.

Demekki Avrupa'daki çalışmalar somuttur ve üyelerimiz bu görevlerde tutulacaklardır.

Şimdiye kadar Avrupa'da çözümlenmiş ve arkadaşlarımıza yük gibi görünen faaliyetler, hızlı bir biçimde ülke zeminine kaydırılmaktadır.

Yoldaşlar,

Güçlü bir ideolojik hat ve siyasal çalışma üzerinde yükselen Rızgari hareketi, bütün zorluklara ve müdahalelere rağmen yolunu açtı. Kürdistan Devrimi'ne, aday kadrolarımıza geniş bir çalışma ve mücadele alanı yarattı. Hepinizin ısrarla üzerinde durduğunuz ve sabırsızlık gösterdiğiniz Parti aracına sahip olmak gerçekleşti. Biz, bu davada; sömürgeci devletlere ve ülkemizdeki askeri işgale karşı dövüşmek isteyen, ideolojik hattımızın savunucusu, siyasal perspektiflerimizin içinde duran herkesi kucaklamayı, onları etken unsurlar durumuna yükseltmeyi

ve devrimin sahipleri yapmaya kararlıyız. Bu uğurda çok mücadele ettik, ediyoruz da. Biz bunlarla da kalmadık; KUKM'nde varolduğunu söyleyen radikal Kürt Sol'larına da gerekli destekleri verdik.

Bu günlere rahatlık içinde ulaşmadık. Geçmişte olduğu gibi, yeni döneme ilişkin faaliyetlerimiz önünde de, her düzeyden gerici barikatlar oluşturuldu. Ve halen devam ediyor. Ama, bunların hiçbiri bizi umutsuzluğa düşürmedi. Tam tersine, bu mücadelede saflar arınarak, dost ile düşman belli oluyor ve dönemin ağır sorumluluklarını taşıyamayacak olanlar kendilerini gösteriyorlar!

1978'lerin sonlarında dayatan siyasal görevlerin çözümü için, Parti olgusu gündeme getirildiğinde, çalışmalarımız likide edilmek istendi ve kısmen de olsa başarıldı. Ama mücadelemiz durmadı. Sürecin savunucuları olan arkadaşlarımız, siyasi sorumluluklarını yerine getirmesini bildiler.

Türkiye'de 12 Eylül Askeri Darbesi'nin yaratmış olduğu tahribatları ve siyasal

hareketimize yansıyan olumsuzluklarını bertaraf etmek, yeni dönemi başlatmak için hareketi reorganize etmeye başladığımızda, bazı arkadaşlar öneri üzerine öneri(!) yapıyorlardı. Biz, bunların bir kısmının dayatma olduğunu biliyorduk. Bu dayatmaların çoğunluğu ise, Avrupa'dan geliyordu. Ama, biz mücadele zemininin nerede olduğunu biliyorduk. Avrupa'dan sunulan kadrolar üzerinde ise, ciddi biçimde durarak öneri ve eleştirilerini aldık. Öneri ve eleştirilerindeki kısmi ayrılıklara rağmen, büyük bir benzerlik vardı. Ve yukarıda değindiğimiz çalışma programı böyle uygulamaya sokuldu. Ancak dönemin siyasal sorunları ağırdı. Ve bunun için büyük fedakarlıklar gerekmekteydi. İşte, bazılarının işin başından yan çizmeye başlamaları süreci böyle geliştirmiştir. Bunlara sonuna kadar sosyalist bir anlayışla gidilmiş, ancak, bu anlayışımız devamlı istismar edilmiştir. Biz bu davranışlar karşısında paniğe kapılamayız. Nice böylesine günler geçirmiştir. Bu unsurlar, özellikle, kadrolarımızın deşifreyonundan geri durmadılar.

Buna, siz bir ad koyun. Çevrelerinde bir sempatizan unsuru bile etkiyemeyen bu insanların, tümüne gösterilen hoşgörü, haia "... " gibi suçlamalarla -(...)- sunulmakta. Ancak, bu aşamadan sonra hiçbir hoşgörü uygulanmayacaktır.

Ülke gerçekleri değişmiştir. Örgütlenmemizi de buna uyarlı hale getirmek zorundayız. Süreci bıraktığımız yerlerde arayamayız. Süreç, hem ülke gerçekleri açısından, hem de siyasal grubumuzun varmış olduğu Parti süreci açısından değişmiştir. Artık çalışmalarımızı eski durumlara uyarlı ideolojik grup olarak sürdüremeyeceğimiz açıktır. Ancak bazıları tarafından bu ulaşılan nokta hala kavranmamıştır. Ya da bilinçli bir şekilde ayak diretilmektedir. Gelişmemizin önüne engel çıkartılarak eski "... " (...) düzeylerine çekmeye çalışmaktadırlar. Bu, kafa bulandırmaktan başka bir şey değildir. Ve kasıtlı yapılmaktadır. Kendi hayat standartlarının bozulmasından korkanlar, bu yolu seçmektedirler. Bu yolu seçenlerin

belli ideolojik kılıflar bulmaları da doğaldır. (...)

Bunlar ki, (...), kimseye söz hakkı tanımayan, kendisini beğenmiş, "bu işler böyle gitmez" diyerek, "böyle bile" götüremeyen, "sağa kayma var" diyerek Kürdistan'da en sağdaki partilerin propagandasını yapan, "ülkeye gidelim" diyerek, ülkeye turistik gezi için gidip dönen, çarpılıp sesini kesen, hayat kafesi arslanlardırlar...

Yoldaşlar,

Artık bir Parti olduğumuzun farkına varmanın zamanı gelmiştir. Partili olmak ve Partiyi kavramak bir eğitim sorunudur. Bütün yanlarımızla eğitilmek zorundayız. Eski alışkanlıklarımızdan, yani, özgür eleştiriden, dayatmalardan, her istediğini istediği yerde söyleme alışkanlığından, deşifrazyondan özellikle kaçınmalıyız. Artık, Rızgari dergisi etrafında toplanmış bir küme değilsiniz. Kendilerini tüzük hükümlerine rızalarıyla bağlayan öğellersiniz. Haklarınız ve görevleri-

niz buna göre belirlenmiştir. Tüzük hükümleri tek tek kişilerin iradesi değildir. Parti iradesidir. Bütün üyelerimiz Parti güvencesi altındadırlar. KUKM için aklınıza gelebilecek herşey programlanmıştır. Ülkeye gitmek, Avrupa'da örgütlenmek, ülkede örgütlenmek vs. vs. bunların hepsi, birer program sorunudur. Her kafasına esen ülkeye gideceğim diye dayatmalar yapamaz. Ülkeye gitmek de her sorun gibi bir eğitim sorunudur. Ha deyince olacak bir kolaycılıkla hareket edemeyiz. Bu tür kolaycılıklarla hareket edenlerin ulaşılmış oldukları sonuçlar hepimizin gözleri önündedir. Ya sömürgeci devlete teslim olmuşlar, ya da devrimci safları terk ederek köşelerine çekilmişlerdir. Her zaman söylüyoruz; yine söyleyelim: kadrolarımız gözbebeklerimizdir. Onları kolaycılıkla kaybedemeyiz. Kaybedeceksek, mutlaka ses çıkararak, iz bırakarak hep beraber kaybedelim.

Yoldaşlar,

İçinde geçilen bu süreçte ülkemizde

gelişen siyasal sorunlara müdahale edebilmek ve doğru bir zemine çekmek için, her türden sağ ve sol sapmayı engellemek üzere, çok yönlü siyasal ilişki ve çalışmalarımızı sürdürmekteyiz. Partimiz, KUKM'ne çok yönlü saldırıların olduğunu, emperyalist ve sömürgecilerin mücadelemizi boğmak istediklerini bilmektedir. Bu stratejik hedefler içinde oynanan oyunda, bazı siyasal güçlerin UKM'ni kendi tekellerine almak istedikleri de bilinmektedir. Bu mantıkla hareket edenlerin tehlikeli ilişki ve bağlantılara girdikleri de gözlenmektedir. Bağımsızlıkçı ve pazarlıktan uzak duran Partimize, karalama ve iftira kampanyasının boyutlarını da bu çerçeve içinde ele almalıyız. Bize yönelik saldırılar, somut olarak iki cepheden gelmektedir. Birincisi, "gerilla" mücadelesini verdiğini iddia eden Narodniklerden, diğeri ise, tüm faaliyetleri bize uyarlı kılınmış, sadece bizi sabote etme görevi yüklenmiş sağ oportünistlerdir. Narodnikler, ne zaman, ne olacağı belli olmayan bir yapı içine düşürülerek, büyük bir kaosa

girmişlerdir. Ülkede Parti faaliyetlerimiz yükseldikçe, saldırıya geçtiler, rahatsızlıklarını belirtirler. Bu hareketi Türk devletinin program hedefleri içerisinde görmekteyiz. Sakat bir örgütlenme ile Kürdistan Devrimi'nin tüm kazanımlarını çarçur eden bu hareket, kitle bağlarının kopmasına ve zayıflamasına neden olmuştur. Böylesi bir örgütlenme, Türk devleti için, Kürdistan politikasında bulunmaz bir nimettir. Türk basını, özellikle, bu hareketi gündemde tutarak, (...) maddi temeli olmayan siyasal bir ortam yaratmaktadır. Bunca kayıplara rağmen kitle potansiyeli yerinde durmakta, Türk ordusu gücünü kaybetmek yerine güçlenmekte, Kürdistan'da karşı-devrim örgütlenilmektedir.

Kürdistan'da yaratılan kaos ortamında, bütün engelleri aşarak Parti faaliyetlerimizi ülke zeminine oturtmaya çalıştığımız bu dönemde, sağ-oportünistler de boş durmamaktadırlar. Siyasal perspektiflerimize saldırıp, yerine günü birlik çıkarları alternatif olarak sunmaktadırlar. Ama bu yuttur-

macaları artık kimse ciddiye almamaktadır. Kürdistanlı radikal örgütlerle birlikte oluşturmaya çalıştığımız Birlik (Cephe) çalışmalarını sezinleyen (...), alacele, birbiriyle yamayla tuturulmuş örgütlerle (...) oluşturarak önümüze çıktı. Amaç bellidir. Bizim bu işte ciddi olduğumuzu, Kürdistan'daki örgüt-lülüğümüzün bu faaliyetlerle daha da boyutlanacağını bildiklerinden, ilişkilerimizi sabote etmeye kalkıştılar.

Yoldaşlar, biz burada Partimize yönelik saldırıları ve provakasyonları irdelemek istemiyoruz. Bilmelisiniz ki, ülkede alternatif olma konumumuz belirginleştikçe, bu saldırılar da yoğunlaşacaktır.

Parti olarak, Kürdistan Devrimi'nin önemli araçlarından biri olan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin önemini kavramış ve bunun oluşması için kararlıyız. Önümüze farklı boyutlarda engeller çıkıyor, çıkacaktır. Hem Partimiz, hem de faaliyetlerimize yönelik provakasyon ve sabote sahiplerini kesinlikle af etmeyeceğiz.

Yoldaşlar,

Yaptığınız bu toplantı vesilesi ile sizlere, Yeni Dönemin bazı özelliklerini ve Partimizin Politik Yönelimlerini aktarmayı gerekli görüyoruz.

12 Eylül Askeri Darbesi'yle Türk burjuvazisi, ekonomik ve siyasal çıkarlarını garanti altına almak için, askeri zoru topluma dayattı. Başarıları olduysa da, bu, kısa vadeli olarak görülmelidir. Askeri zor altında toplumsal ilişkilerin belli bir dönem sonra çatlayacağını bilen sömürgeci Türk devleti, politik manevralar yapmak zorunda kaldı. Türk burjuvazisi ekonomik olarak dışarıya açılma zorunluğunu hissetti. Bunun için, kendilerince "istikrarlı bir Türkiye" yaratılmalıydı. Türk devletinin "istikrar" politikasının temel amaçlarından biri, Türkiye'de sosyalist hareketi legalize etmek ve KUKM'ni ehlileştirmektir. Bu, AT'nun da bir istemi idi.

Bu gün Türkiye'de tantanalı bir biçimde sunulan siyasal ortam, kitlelerin talepleri

ve mücadelesi sonucunda kazanılmış bir mevzi değil; Türk devletinin siyasal programı gereğince izin ve icazet sınırları içinde yaratmış olduğu bir ortamdır. Ve bu ortamda Türk "Sol"una icazetli politika yapma hakkı verilmiştir. Ama, Türk "Sol"u bunu kazanım olarak sunmaktadır.

12 Eylül Askeri Darbesi'nin yarattığı siyasal yenilgi döneminden, ne yazık ki Türk "Sol"u ders çıkarmadı. Uzun dönem günah çıkarmasına rağmen, hala, eski örgütlenme ve siyasi ilişkilerde seyretmektedir. Daha açıkcası Türk "Sol"u, '75 döneminin örgütlenmesinin bile gerisindedir. Ama, Türk polisi ve istihbaratı ise, çok farklı bir boyutta örgütlenmiş durumdadır. Bu niteliğinden ötürü, sol örgütlerin yapmış oldukları çalışmaları rahatlıkla kontrol etmektedir!

Türk devletinin önemli politik manevralarından biri de, legalize olmuş bir "devrimci" hareket yaratmaktır. Bu sürecin siyasal gelişmeleri ise, bilinmeketdir. (...) korosuna,

farklı yelpazelerde bulunan örgütlerin de katılacağı bilinmelidir.

Türk devletinin politik manevralarının bir diğer yanı ise, Kürt Hareketi ile ilgilidir. Sömürgeci Türk devleti KUKM'nin bağımsızlık düzeyinde seyreden dozajını kısmi özerklik düzeyine çekerek, Kürt örgütlerini bu zeminde oyalamak istemektedir. Türkiye'de legalize olmuş bir "sosyalist" hareket te, bu siyasal ortama hizmet etmiş olacaktır. Ayrıca, Kürt "Sol"larında bu işe yatacak olanlar da var!

Yenilgi dönemlerinden ders çıkarmak; eski hatalara dönmek, topluma farklı örgütlenmelerle gitmek, kitle talebini yönlendirecek perspektifler sunmaktan geçer. Soruna böyle yaklaşmayan siyasal yapılanmaların, KUKM'ni yükseltmede şansları yoktur.

Dönemin farklı özelliklerinden dolayı, politik yönelimlerimizin netleşmesini ve ona uygun davranmasını karar altına alan GMK, sorunu şöyle koymaktadır:

Partimiz önüne ilk görevlerinden biri olarak İLLEGAL ÖRGÜTLENMEYİ ülke zeminine yerleştirmek ve yukarıdan aşağıya doğru genişleyerek toplumu kucaklamayı; ikinci olarak, ulusal kurtuluş mücadelesinde önemli bir araç olan Cephe örgütlenmesini yaratmak, radikal Türk sollarıyla ittifakları geliştirmek; üçüncü olarak, Partinin askeri örgütlenmesini oluşturmak, program hedefleri içinde faaliyet yürütmek; dördüncü olarak, ülkedeki mücadelenin dışarıya yansımaları sağlayan, tanıtan, destek bulan diplomasiyi sürdürmektir.

Hedefimiz belli ve nettir. Bu amaçla çalışmalarımız programlanmış, kısa dönemde faaliyetler yükseltilmiş, önemli mesafeler alınmıştır.

Kürdistan ve Türkiye'de olduğu gibi, Avrupa'da da Partimiz önemli bir yerde durmakta, siyasal konumumuz iyiye doğru gitmektedir.

Yoldaşlar,

Bağımsız-Birleşik-Demokratik ve Sosyalist

Kürdistan için verdiğimiz mücadelede, en önemli araç olan Parti olgusunu hayata geçirmemiz daha bir yıl oldu. Yıllarca özlemini çektiğimiz ve sahip olmak istediğimiz Parti, bugün önemli bir araç olarak elimizdedir. Partiye sahip çıkmak, O'nu yaşatmak, hayatın her alanında ideolojisi ile, stratejisi ile ve bir bütün olarak kabul edilir duruma getirmek, önemli bir görev olarak önümüzde durmaktadır.

Parti üyelerimiz, örgütlülük yapılarıyla yeni bir hayatı seçmiş bulunuyorlar. Parti yaşamı, diğer yaşam tarzlarından çok farklıdır. Bir devrimcinin, KUKM'nde en değerli yaşamı Partili yaşamı olacaktır. Bu anlamda, Partiye sahip çıkılırken verilen görevleri, üstlenilen sorumlulukları hakkıyla yerine getirmek meslek haline getirilmelidir. En önemlisi ise, ülkedeki mücadeleye her zaman katılacakmışız gibi davranmak, bulunan alanda Parti faaliyetlerini sürekli yükseltmek, Parti geleneği haline getirilmedir.

Yoldaşlar, bundan böyle yaşamınızı Partiy-

le bütünleştireceğinizi, sürecin sorumluluklarını omuzlayacağınızı, alanınızda faaliyetlere ilişkin yaptığınız toplantıda önemli kararlar alıp, Parti faaliyetlerini yükselteceğinize inanıyoruz.

Yoldaşça selamlarımızı iletir, çalışmalarını

nızdan başarılar dileriz.

07325

(*) Kürdistan Kurtuluş Partisi-Polit Bürosu'nun Avrupa Sekreterliği TEMSİLCİLER KURULU'na gönderdiği mesaj.

Parti Bildirisi / 8

NEWROZ : ULUSAL İSYAN GÜNÜDÜR !

Geleneksel bayramımız olan NEWROZ'u ulusal isyan günü olarak, 1989 yılında bir kez daha kutluyoruz.

Sömürgeciler tarafından işgal altında tutulan ülkemizde, bağımsızlık ve özgürlük mücadelemiz, bütün dayatmalara, işgal seneryolarına ve jenosidlere rağmen, büyük bir kararlılıkla ilerlemektedir.

Yükselen KUKM karşısında, sömürgeci devletler her geçen gün kendilerini yenileyerek, daha da silahlanmaktalar.

Filistin Sorunu'nun "çözümü" bağlanmasıyla birlikte, Orta-Doğu'da gündemin baş

42

sırasında yerini alan Kürt Sorunu'nu, kendi lehlerine çevirmek için sömürgeciler büyük bir telaşla, diplomatik faaliyetlerini hızlandırdılar...

Kendi ekonomik ve askeri çıkarlarını, Kürt ulusunun varolma mücadelesinin üstünde gören ve kendi ulusal çıkarlarına peşkeş çeken devletler, eli kanlı sömürgeci diktatörlüklere her yardımı yaparak, destek sağlamaktadırlar. Herşeye rağmen, Kürt ulusunun özgürlük ve bağımsızlık mücadelesi, her gün daha da yükselmekte, parçalanmış Kürdistan'ın suni sınırları aşarak, birlikte

mücadele perspektifi öne çıkmaktadır. KUKM, farklı bir seyir takip etmesine rağmen, bugün önemli bir rotaya girmiş durumdadır. Bu, halkımıza kapitalist köleliği ve sömürgeci baskı, zulüm ve zorbalığı dayatan devletleri panik içine sokmuştur. Çaresiz düşen sömürgeciler, Kürt Sorunu'nun "çözümü" için, efendileri ile işbirliğine giderek, "İnsan Haklarına Saygı", "Bölge Barışı" gibi belirlemelerle, hain, ikiyüzlü politikalarını sürdürmektedirler.. Bunun için emperyalistler, Kürt ulusunun "dostu" görünmektedir. Bundandır ki, Türk devleti, Kürt'ler için, "kavim" demeye başlamıştır. Ve bundandır ki, Bağdat'ın asma bahçelerinde, askeri gömlekle gezmeyi ulusal kurtuluşçuluk olarak gören Arafat ve tayfası, eli kanlı Saddam diktatörlüğü ile Kürt halkı arasında arabuluculuk görevine soyunmuşlardır... Daha bir yıl önce, Halepçe'de binlerce insanımızı kimyasal silahlarla katleden ve dünya'nın gözü önünde böbürlenen Irak'a karşı tek bir protestoda dahi bulunmayan FKÖ ve liderinin bu "dostluğu" hangi "hayra

alamet"tir. Bütün bir tarih boyunca, KUKM'nin her ileriye sıçrama evresinde, değişik güçler piyonlarıyla birlikte devreye girmiş, mücadelemizi bölmek, geriletmek ve hatta yok etmek istemişlerdir. İçinden geçilen süreçte de, Kürt Hareketi, yine, provakasyonlarla karşı karşıyadır.

Sosyalist ülkelerin KUKM'ni desteksiz bırakmaları, Kürt Sorunu'nun kapitalist sistem içinde "çözümü"nü bir dayatma olarak gündeme getirmektedir. Bilinçlere yerleştirilmek istenen de budur. Türk devletinin programı da, bu çerçevede gündeme sokulmuştur. Şimdi, legalize olmuş ve izin-icazet sınırları içinde siyaset yapabilecek bir "Sol" yaratılmak istenirken, Kürt Hareketi de aynı yere çekilmek istenmektedir.. Bu seneryoya daha şimdiden kollarını sıvayan Kürt ve Türk "Sol"ları açıkça görünüyorlar. Biz bunları biliyor ve tanıyoruz...

Kürdistan Kurtuluş Partisi, başından beri bağımsızlıkçı bir çizginin takipçisidir. Bu nedenle, KUKM'ni, emperyalist oyunlar içinde "çözme"ye çalışan güçlere karşı

-bilinçli olanlar ya da haberleri olmadan kullanılanlar da- hayatın her alanında mücadeleyi, Partimiz bir görev olarak önüne koymuştur. Bundan kimsenin kuşkusu olmamalıdır.

K ü r d i s t a n l ı E m e k ç i - l e r !

Ülkemizin sömürge konumunun devamı ve kurtuluş mücadelemizin önündeki tüm sömürgeci, gerici barikatlar, sadece, Kürdistan'ın zenginliklerinin talanı değil, aynı zamanda, Orta-Doğu coğrafyasının değişmemesi için düşünülmüş emperyalist bir oyundur. Emperyalist-sömürgeciler, mücadelemizi durduramayacaklarını bildiklerinden, yeni seneryolar hazırlamaktadırlar. Kürt ulusunu tarihten silmek istemektedirler. Bu nedenle, kültür, gelenek ve mücadele günlerimizi de unutturmak için her türlü baskı ve katliamlar tertiplemektedirler.

Newroz, sömürgecilerin korkulu rüyaları olmuştur. Her Newroz'da, sömürgeci ordula-

rı, polisi ve işbirlikçileri teyekkuza geçirilmektedir. İşte, ulusal kurtuluş mücadelemiz ile birlikte, ulusal isyan günü'ne dönüşen Newroz'un zihinlerden silinmek istenmesi bundandır.

NEWROZ; KUKM'nin ayrılmaz bir parçasıdır!

NEWROZ; Peşmerge'nin sömürgecilere karşı yürüttüğü silahlı mücadelenin ilham kaynağıdır.

NEWROZ'u, örgütlü bir ulusun, sömürgecilğe karşı kitlesel başkaldırısı olarak bilince çıkarmak ve ona göre mücadele içinde yer almak gerekiyor.

Y o l d a ş l a r !

Sömürgeci devletlerin ülkemizdeki baskı, zulüm ve zorbalığına karşı, ulusumuzun kin ve öfkesi her geçen gün biraz daha kabarmaktadır. Gün, 1989 Newroz yıldönümünde, ulusal isyanı, ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelemize kanallı etme günüdür. Hiçbir şey, bizi bu mücadeleden alıkoyamayacaktır!

Ne sömürgeci devletlerin modern silahlarla donatılmış işgalci orduları, ne emperyalist-kapitalistlerin Orta-Doğu'ya yığdıkları askeri araçlar ve kimyasal silahları, ne de bölge "barış"ı adı altında yürütülen sömürgeci politikalar, hiçbir şey, bağımsız-birleşik-demokratik ve sosyalist bir Kürdistan'ın yaratılması eylemi önünde engel olamayacaktır!

En büyük kaynağımız ve destek gücümüz, örgütlenmiş bir halkın kitlesel başkaldırısı'dır. Ulusal isyan hareketinin tek güvencesi, Peşmerge Hücreleri temelinde yükselen askeri örgütlenmedir.

sömürgeci devletlerin, provakasyon, tehdit ve jenosidlerine karşı, caydırıcı olma, moral verme, tehdit etme ve yol açıcı olma, ancak Peşmerge Örgütlenmesi ile olacaktır!

YAŞASIN NEWROZ!

YAŞASIN ULUSUMUZUN ÖZGÜRLÜĞÜ VE ÜLKEMİZİN BAĞIMSIZLIĞI!

YAŞASIN ULUSAL VE TOPLUMSAL KURTULUŞ MÜCADELEMİZİ!

Mart / 1989

KKP (rızgari)
POLİT BÜROSU

26 MART YEREL SEÇİMLERİ BİR ALDATMACADIR. BURJUVA PARTİLERİNE OY VERME!

TC tarihinde, bütün genel ve yerel seçimlerde olduğu gibi, 26 Mart seçimlerinde de, Türk burjuvazisi ve onun siyasal temsilcisi partiler, büyük bir vaveyla ile seçim çalışmalarına başladılar. Entrikalar, ikiyüzlü

ve sahtekar politikalarla, halkın kendilerini seçmeleri için çalışıyorlar. Ekonomik-demokratik, siyasal vb. sorunların çözüleceğine dair, "büyük" nutuklar vaaz edilmektedir.

Kapitalist köleliği Kürt ulusuna ve Türkiye

emekçilerine bir hayat anlayışı olarak sunan Türk burjuvazisi ve onun temsilcileri kitlelerin geniş biçimde seçimlere katılmasını isterler. Seçimlerden sonra halkın iradesini yine ayaklar altına alacaklardır. Kitleler üzerinde siyasi otorite tesis eden her burjuva partisi, emek sömürsünü biraz daha pekiştirecek ve kölelik sisteminin ömrünü uzatmaya vargücüyle çalışacaktır.

Bu, aldatmaca politikası olmaktan başka birşey değildir. Oynanan seneryo her dönem aynıdır. Değişen sadece başoyuncular ve figüranlardır. Diğer taraftan ezilen, sömürülen, bütün değerleri çiğnenen, onuruyla alay edilen Kürt ulusunun ve Türkiye emekçilerinin durumu, her geçen gün daha da çökmez bir hal almaktadır.

Bir toplumda seçme ve seçilme hakkının varlığı ve bu hakkın toplumun tüm kesimlerinde demokratik olarak kullanılması, elbette, temel siyasal bir olgudur. Halkın kendi yöneticilerini seçmesi, toplumun demokratik yapısı ve tarihsel süreciyle ilgilidir. Bu hak, halkın yönetilen sürü olma özelliğini

ortadan kaldırır. Ne var ki, burjuvazi kendi ekonomik ve siyasal çıkarları için, halkın demokratik katılımını, çıkardıkları yasalarla ipotek altına almışlardır. Aynı yasalar, emekçi kitlelerin kendi alternatiflerini sunmayı da ortadan kaldırmıştır. Böylece, seçimlerin toplumun demokratikleşmesine hizmet etme durumu da kalmamıştır. Uluslararası sermayenin oluşturduğu bu sistematik içerisinde yer alan TC'nin de demokratik süreçleri ilga etmemesi düşünülemez. Özellikle, Kürt ulusunun en temel ulusal-demokratik haklarını gasp eden, varlığını dahi tanımayan TC'den, seçim sisteminde demokrasiyi beklemek hayal olur.

Bu bağlamda, 26 Mart'ta yapılacak yerel seçimlerde Kürt ulusunu burjuva partiler arasında seçim yapmaya çağırmak ve bu temelde kitle çalışması yapmak son derece tehlikelidir ve KUKM'ne karşı işlenmiş bir suçtur. Bu reformist anlayışın sahipleri, daha önceki seçimlerde olduğu gibi, bu yerel seçimlerde de, emekçi kitleleri sömürgeci burjuva partilerine oy vermeye çağıra-

caklardır. "Legalleşme" ve "ehlileşme" operasyonlarının oyuncularını ortadadır. Türk solunun kendi burjuvazisiyle uzlaşan kesimlerinin ideolojisini ülkemize taşıyan Kürdistanlı oportünist örgütlenmelere karşı, her zamanki gibi mücadele etmek ve onları teşhir etmekten asla geri durmayacağız. Bunlara karşı mücadele burjuvaziye karşı verilen mücadeleden ayrı tutulamaz.

Sömürgeci burjuva partilerine oy vermemek, kitlelerin tercihsiz bırakılması anlamına gelmez. Tam tersine Partimiz, kitlelerin tercihlerini KUKM lehine koymaları için çalışmaktadır.

Partimizin sömürgeci TC'nin seçim sisteme karşı almış olduğu bu devrimci tavır, bizim, hiçbir zaman sömürgeci devletin bütün birimlerine sızarak, illegal örgütlenme yapmamız önünde engel değildir. KUKM'nin sağlıklı bir temelde yürütülmesi için, TC'nin bütün kurumları içerisinde örgütlenmek, sömürgeci devleti işlemez duruma sokmak Partimizin temel ilkelerinden biridir. Özellikle, yerel yönetimlerdeki yasal boşluklar ve

yerel yöneticilerin halk ile olan ilişkilerindeki yakınlık, bizi, yerel seçimler konusunda daha hassas davranmaya itmektedir. Ama bu hiçbir zaman Kürdistanlı emekçi kitlelerin tercihlerini sömürgeci burjuva partiler lehine koymalarını getirmez.

İçinde geçtiğimiz bu süreçte, 12 Eylül Askeri Darbesi'nin meydana getirdiği terörizm ve depolitizasyon hala sürmektedir. Kürdistan'da kitlelere ulaşmanın önünde büyük engeller vardır. Burjuva partileri ve Türk solunun reformist örgütleri ile Kürdistan'daki eklentilerinin teşhir edilerek, ulusal kurtuluş mücadelemize denk düşen örgütlenmenin yaratılması önünde epeyce zorluklar olduğu bilincindeyiz. Buna rağmen, halkımızın burjuva partileri dışında, yurtsever ve sosyalist nitelikli bağımsız adaylara oy vermeleri ve bunların olmadıkları yerlerde boş oy kullanmaları için çalışmak bir görev olmalıdır. Bu, KUKM'nin güçlenmesi ile bizim burjuva seçimlerini boykot gücümüzü artıracak ve gerekli zemini oluşturacaktır.

BURJUVA PARTİLERİNE OY VERME!

YURTSEVER VE SOSYALİST NİTELİKLİ

BAĞIMSIZ ADAYLARA OY VER!

25 Mart 1989

KKP (rızgari)

TÜRKİYE ŞEKRETERLİĞİ

NEWROZ: ULUSAL DİRENME GÜNÜ

Kürt halkı Newroz'u, binlerce yıldan beri özgürlük mücadelesinin sembolü olarak kutluyor. 1989 yılı kutlamalarına, kanlı, acı dolu bir yıl geride bırakılarak hazırlanıyor.

Newroz geleneği, KAWA önderliğinde halkın zalim Dehak'ın saltanatını yıkmasına dayanıyor. O günden bu yana zulme karşı direniş, köleliğe karşı özgürlük Newroz'da simgelenmiştir. Günümüzde de sömürgeci barbarlığa karşı özgürlük ve bağımsızlık için direniş sürüyor. Newroz'lar direnişin yükselişe çıktığı günlerdir.

Yükselen KUKM karşısında sömürgeci devletler en barbar araç ve yöntemleri seçerek saldırıyorlar. 1988 yılının Newroz

günlerinde kanlı Irak Baas rejimi Halepçe'de kimyasal silahlarla 5000 insanımızı katletti. İran-İrak arasında ateşkesin sağlandığı ağustos ayında, yine aynı silahlarla yüz bin insanımız toprağından sürüldü. Geriye yakılmış, yıkılmış, binden çok köy, ölü ve yaralı insanlar, toprağı ve havası bile zehirli bir Kürdistan kaldı.

Yakılan, yıkılan Kürdistan'ın güney parçasında onbinlerce insan ülkesinin bir diğer parçasına geçti; TC işgali altındaki kuzey parçasına. Geçmişte Kürt halkını katliamlarla yok etmeye çalışan, bugün Kürdistan'ın her yerinde devlet terörü estiren TC, gelen bu insanlara karşı başvurmadık yalan ve çirkin politika bırakmadı. Irak'ın kimyasal

silahlar kullandığını inkar etti. Uluslararası kuruluşların yardımlarını engelledi. Mülteci kampları adı altında esir kampları kurdu.

Kendi Kuzey Kürdistan politikasını sürdürmekte de geri kalmadı. Hergün yeni terör, işkence ve tutuklama olayları yaşanıyor. Hapishaneler hala dolu duruyor. Köy koruyucuları yanında, yeni "Savunma Birlikleri"(!) oluşturuluyor.

Bütün bunlar dünya kamuoyunun önünde oldu ve yapılıyor. Bu arada Kürt halkı dostuna, düşmanına, birçok ikiye bölünmüş, hilebaz politikaya tanık olurken, uluslararası düzeyde tartışılan konular arasına da girdi.

Saddam diktatörlüğünün katliamı, TC

sömürgeciliğinin terör politikası Kürt halkını yıldırmadı. Her parçasında insanlar ulusal soruna daha da sarılıyor. Peşmerge güçleri yiğitçe direniyor. Halk güçleri genişleyerek, yayılıyor.

Bu geçilen süreçte Newrozları daha anlamlı, daha da coşkulu kutlamak gerek. Onu sömürgeciliğe karşı kitlesel başkaldırı günü, mücadelenin, direnişin sembolü olarak bilince çıkarmak gerek. Newroz'lara katılmak, Kürt halkı ile dayanışma, onu mücadelesinde desteklemenin bir parçası olacaktır. Buna bugün daha çok gerek vardır.

YAŞASIN NEWROZ!

NEWROZ: ROJA BERTXWEDANE A NETEWI

Gelê Kurd, hezaran sale cejna Newroz wek nişana tekoşina rızgari piroz dîke. Dîroka Newrozê, serhîldana Kawa ya dîji zîlm û zordariye tê. Îro kolonyalist zîlm û zordariye bî qetliama berdevam dîkîn. Sala

1988, meha adarê, wexta Newroza, rejimê Saddam'e xwinxwar bajare Halepçe 5000 insanê me qetilkir. Cihanê da dengêki xurt, protestokî fireh çenebu. Meha tebaxê yêk carekî dîn bî çekên kimyevî erîşî

mintîxa Behdînan kir û sedhezâr Kurd bê war û cih hişt. Ew mirovên Kurd derbazî Kurdistanî-Bakûr bun û ketin bin terora dewleta Tirk. Ber kû dewleta Tirk piştgiirtiya Iraq dike, karanîna çekên kimyevî înkâr kir. Destûr neda kû delegasyonên biyanî tesbîta çekên kimyevî, organizasyone humanî jî alîkariya Kurda bikin. Niv sale hezârî insane me bê mafê penaberî, bin tehdîda serma û nexweşî nav têlê dirî da disekînin.

Siyaseta dewleta Tirk ya ser gelê Kurd û Kurdistanî bakûr jî tê zanîn. Terora dewlet hin bêperva pêktê. Lêdan, girtin û bederkirin dewam dike. Dî girtîxanên da hin dehhezârî mahkûmen siyasî hene. Dehhezârî parêzkar (milîs) gundê Kurdistanê bî çek û pereyê dewlet diji Kurda dixebitîn. Sê salîn waliyê taybetî yê kolonyalist heyê. Naha jî dixwazî hêzên teritoryal teşkil bikin.

Armancê wan pîrçiqandîna tekoşîna gelê Kurd bo azadî û serxwebûneyê. Pêyvendiya gel jî hêzên rîzgariyê ra bişikestin, rêxirawên Kurdistanî bipelîxînin.

Ne jenosîdê kolonyalist, ne hevkarîya wan, ne jî çekên insaniyet durtir nîkarîn hêviya gelê Kurd, rîzgariyê bikûje. Tevgera netewa Kurd bêşta diçe. Hevkarî û alîkari nav rêxistinên Kurd û parçeyên Kurdistanî fireh dibe. Gelê Kurd hemû parçeyên Kurdistanî bî egidî berxwe dide.

Newroz, rojên yêkîti, hevra deng hildaneye. Ew rojên kû piştgiirtînin wek pîrseki giring tê ziman.

Em, komel û rexistinê pêşverû-demokrat, hemû welatparêzên Kurdistanî dawetî Newroz dikin. Beşdarbûn dî Newroz'ada, piştgiirtiya tekoşîna gelê Kurde.

B I J I N E W R O Z I

HALEPÇE KATLIAMI'NI UNUTMADIK !

Parti Bildirisi/9

Yıllarca haksız bir temelde sürdürülen İran-İrak Savaşı, emperyalist ve sömürgeci devletlerin Orta-Doğu'daki çıkarlarını tehdit eder boyutlara ulaştı ve İran, "Ateş-Kes"e zorlandı, "savaş durdu"ruldu.. Savaş boyunca, Irak'a büyük darbeler vuran, Güney Kürdistan Ulusal Hareketi, önemli mevziler elde etti.. "Ateş-Kes"in, kendi lehine dönüştüğünü iyi bilen eli kanlı Saddam Diktatörlüğü, savaş kurallarının da dışına çıkarak(!), 16 MART 1988'de HALEPÇE'ye saldırdı.. 5.000 kişiyi katletti ve binlercesini de sakat bıraktı...

Sömürgeci Irak devleti, HALEPÇE saldırısı ile, yalnız yenilgilerinin öfkesini Kürt halkından çıkarmak ve sarsılan prestijini kurtarmak için değil; aynı zamanda, mazlum Kürt halkının ulusal varlığını da ortadan kaldırmaya yöneldi...

HALEPÇE KATLIAMI, insanlık tarihine HİROŞİMA ve NAGAZAKİ'den sonra 3. büyük jenosit olarak geçti.. Kullanımı "yasak" olmasına rağmen, Kürt halkına karşı kullanılan kimyasal silahların yarattığı vahşet, hala canlı biçimde durmaktadır. Bu öğrenç ve insanlık dışı uygulama asla unutulmamalıdır!

Tarihi zulme ve haksızlığa karşı direnişlerle dolu Kürt halkı, HALEPÇE gibi nice katliamlar yaşadı.. Baskı, zulüm ve katliamlar karşısında Kürt halkı, mücadeleyi bırakmadı. Tersine, kin ve öfkesi her geçen gün daha da kabardı.. Mücadele azmi gerilemedi, gerilemeyecek de... Artık, Kürt halkı, zulme karşı mücadele ve direnişin simgesi haline gelen Newroz'larda, 16 Mart Katliamı'nı da hatırlayacak ve ulusal kurtuluşla bütünleştirecektir.

Sömürgeci Irak devleti, HALEPÇE'de yaptığı katliamla yetinmedi. İnsanlık dışı uygulamalarını, kimyasal silahlarla diğer kurtarılmış alanlarda da yeniledi.. İşgalci ordular, silahsız ve savunmasız onbinlerce Kürdistanlıyı yurtlarından "kovarak", "kahramanlık" gösterdiler.. Ama, örgütlenmiş halk kitleleri karşısındaki yeteneksizliklerini ve korkaklıklarını gizleyemediler. Peşmerge, hala sömürgeci Irak devletinin, korkulu rüyası olarak durmaktadır...

Aynı olgu, sömürgeci Türk devletini daha da korkutmaktadır. KUKM'nin yükselmesi ve giderek meşruluğu'nun kabul edilir duruma gelmesi karşısında büyük panik göstermektedir! Sömürgeci Türk devleti meydana gelen olayları bahane ederek, emperyalist devletlerle işbirliği içerisinde -önceden hesaplanmış ve varolan- Kürt Sorunu'na ilişkin programını aceleyle hayata geçirmek istedi.. Ancak, siyasal hatları, panik içinde karıştırdı.. Bir yandan "Kürtler yoktur" derken, öte yandan "Ülkemize

sığınan Kürtler"den söz etmeye başladılar... Ve tarihinde hiçbir zaman rastlanmayan "konukseverlikleri ve insanlıkları" büyük bir şamata ile sunuldu.. Bu karmaşadan yararlanarak, kendisi için büyük "tehlike" gösterdiği, temelde Peşmerge Örgütlenmesi'nin Kuzey Kürdistan'da oluşmasını engellemeye yönelik bir askeri "örgütlenme"yi(!), ha bire öne çıkarıp ve Kürdistan'a zarar verebilecek her boyutu ile kullanmaya başladı..

Sömürgeci Türk devleti, Kürt Sorunu'nu çözümsüzlüğe götürmek için hangi programı uygularsa uygulasin, UKM'nin ruhuna denk düşen Peşmerge Örgütlenmesi mutlaka hayat bulacaktır..

Evet, bundan bir yıl önce, 16 MART 1988'de, sömürgeci Irak devleti, dünya'nın gözünün içine baka baka, savunmasız binlerce insanı, büyük bir hunharlıkla katletti. Geçmişte olduğu gibi, yine, dünya kamuoyu suskun kaldı. Kürt halkı, bir kez daha yalnız bırakıldı... Kendi ülkelerinde sıradan bir olay karşısında dünya kamuoyu'nu ayağa kaldıran bazı çevreler, ya sessiz

kaldılar ya da belirsiz sesler çıkardılar.. Bazı devletler ise, Irak'ı, her zamanki ikiyüzlü politikaları gereğince "protesto" ettiler.. Çünkü, kimyasal silahları üreten ve satımına mücadele edenler Saddam'ın suçuna ortaklardır.. Bunlar Kürt halkının dostları olamazlar. Kürt halkının dostu olan, emperyalist ülkeler proletaryası ise, burjuvazilerinin arkalarına gizlendiler... Ve emperyalist ülkelerdeki "sosyalist" muhalefet gruplarına gelince; izledikleri pragmatist ve oportünist politikalarla, her ne kadar, proletaryanın mücadelesini verdiklerini zannediyorlarsa, kesinlikle yanılmaktadırlar!.

En acı ve o kadar da düşündürücü olan yan ise, HALEPÇE KATLİAMI'nda, "sosyalist" ülkelerin tavrı olmuştur. Tartışmaya ve uygulamaya sokulmak istenen yeni kavramlar ("Yeniden Yapılanma", "Açıklık"), her nedense Kürt halkı için geçerli olmadı.. Kürt halkı, yaşadığı bu acı günlerde, en azından Batı-Avrupa Sosyal-Demokratları kadar bile olsa, "sosyalist" ülkelerden "enternasyonalist" bir dayanışma bekliyordu.

Ama, ne yazık ki, sosyalizm, gittikçe ulusal sınırlara çekilmiş ve enternasyonalist dayanışma ise, ekonomik işbirliği derekesine düşmüştür. "Sosyalist" ülkelerin HALEPÇE KATLİAMI karşısındaki suskunlukları ve sosyal-demokratların bile gerisine düşmeleri, Kürdistan'daki "azıllı" pro-sovyetik grupları "şikayetçi" konuma getirdi.. Hayret!

Kürt halkı, HALEPÇE KATLİAMI ile birlikte, bir kez daha dost ve düşmanları'nı tanıma fırsatını elde etti..

Bu gerçekleri görmek, tek başına yeterli değil elbette. Önemli olan, bu gerçeklerden hareketle, Kürdistan'da, uzun vadeli, illegal ve öz gücüne dayalı sağlam bir örgütlenme yaratmaktır. Bugün Kürdistanlı sosyalistler bunun mücadelesi içindedirler. Bu perspektifin hayat bulması, KUKM'nde varolduğunu iddia eden siyasal yapılanmaların sorumluluklarıyla yakından ilgilidir.

Bağımsız, birleşik, demokratik ve sosyalist bir Kürdistan için mücadele, sömürgeci devletleri işbirliği içindeki güçlerden yalıt-

lamak ve KUKM'nin dostlarını çoğaltmak temel ilkelerden biridir. Ancak, Kürt Hareketi, yalnızca dış dinamikler üzerinde inşa edilemez. Kürt halkının kurtuluşunu dış güçlere bağlayan ve buna göre politika yapan, işbirlikleri ve ittifaklara bu anlayışla yaklaşanlar, KUKM'ni yanlış yerlere çekmektedirler...

HALEPÇE KATLIAMI'nın 1. yılında, sömürgeci Irak devletinin halkımıza karşı giriştiği soykırımı unutmadık.. Aynı zamanda, sömürgeci devletlerin, KUKM'nin boyutlanması karşısında her dönem benzeri ve daha büyük katliamları gerçekleştireceklerini de biliyoruz.. Sömürgeci devletlerin uygulamaları ve ülkemizdeki askeri işgale son vermek için hazırlıklı olmalıyız. Bunun için de,

Kürt halkının mücadelecı geleneğine sarılmak ve aynı zamanda bu sorumluluk içinde ciddi bir askeri örgütlenme ile sömürgeci devletlere karşı çıkmak gerekiyor.. Böylece, sömürgeci devlet terörü, provakasyonları ve kitle katliamlarına karşı caydırıcı olabiliriz.

Partimiz, silahlı eylemler ile halkımızın kitlesel başkaldırılarının bütünselliği içinde, bağımsız Kürdistan'ın gerçekleşeceğine inanmaktadır.

HALEPÇE KATLIAMI'NI UNUTMADIK!

16 Mart 1989

KKP (rızgari)

POLİT BÜROSU

AVRUPA'DA NEWROZ GECELERİMİZDE OKUNAN KONUŞMA METNİ.

Değerli konuklar,

Newroz gecesine hoş geldiniz der, hepinizi saygı ile selamlarız.

Newroz, biz Kürt halkının binlerce yıldır kutladığı geleneksel bir bayramdır.

Newroz, zulme karşı direnişin, birlikte mücadelenin sembolüdür.

Newroz, binlerce yıldır Kürt halkının yaşayıp gelen direnişçi ruhudur. Günümüzde ise, ulusal kurtuluş mücadelemizin sembolüdür.

Dostlar,

Kürt halkı binlerce yıldan beri acı içinde yaşıyor. Kürdistan, tarihin en büyük istilalarını yaşadı. Büyük İskender, Moğollar, Bizanslılar, Persler, Ruslar, Araplar ve Türkler Kürdistan'ı istila edip, yağmaladılar.

Ne var ki, her istilacı, Kürt halkının zorlu direnişi ile karşılaştı. İşte Kürt halkı bugünkü varlığını, Newroz ateşi'nde somutlaşan bu direnişçi ruhuna borçludur.

Kürt halkı bugün de direniyor. Kendini boyunduruk altında tutan dört sömürgeci devlete; Türkiye, İran, Irak ve Suriye'ye karşı ulusal kurtuluş mücadelesi veriyor.

Şartlarımız zor, mücadelemiz çetindir. Tarihsel acıları her gün yeniden yaşıyoruz. Geçen yılın Newroz'unda Halepçe'de beş bin kişiyi kimyasal silahlarla şehit verdik. Ağustos'ta Behdinan bölgesi'ndeki yüzlerce köye kimyasal bomba atıldı. Sömürgeci vahşet, yine çoğu çocuk ve kadın olmak üzere binlerce kişiyi katletti. Hayatta kalanlar göç etmek zorunda kaldılar. Bunlardan yüzbin TC'nin resmi sınırları içindeki

Kürdistan'ın diğer bir parçasına, Kuzey Kürdistan'a göç etti. Kaçamayanlar ise, etrafı tel örgü, mayın ve tanklarla çevrili esir kamplarında yaşamaya mahkûm edildi.

Türkiye'ye sığınanların durumu Güney Kürdistan'dan kaçamayanlardan pek de farklı değil. TC de, Kürt göçmenlerini sömürgeci Baas diktatörlüğü gibi, silahlı askerler ve tel örgülerle çevrili esir kamplarında yaşıyor. Kamplardaki halk aç ve perişan. Hergün onlarca ölü var. Yardımlar ulaştırılmıyor ve Türk devleti görevlilerince çalınıyor. Kuzey Kürdistan'daki halkın doğrudan yardımı ve göçmenlerle ilişkisi yasak. Herşey zalim sömürgeci Türk devleti'nin insafına terkedilmiş.

Türk devleti sömürgeci baskılara, işkence ve imhaya devam ediyor. Kürdistan bir baştan diğer başa askeri operasyonlardan geçiriliyor. Köylülere, Diyarbakır Askeri Cezaevi'nde olduğu gibi, insan pisliği yediriliyor.. Şehir çöplüklerinde, sorgusuz-sualsiz öldürülen politik insanların cesetleri bulunuyor.. Basın üzerindeki baskılar her zamanki

gibi.. Hapis cezaları, matbaada el koymalar alabildiğince.. Tüm bunlar yetmezmiş gibi, Türk devleti, uluslararası kuruluşların göçmenler üzerinde araştırma yaparak, Irak'ın kimyasal silah kullandığının resmen tesbitini engelliyor. Sömürgeci Baas diktatörlüğünü koruyarak, bir kez daha insanlık suçu işliyor..

Herşey dünya'nın gözü önünde olup bitiyor. Ama, dünya suskun. Protestolar, Kürt halkına yönelen sömürgeci vahşete göre cılız. Devlet çıkarları, insan haklarının, temel ideolojik tezlerin üzerine çıkmış. Herkes şu ya da bu ölçüde Irak sömürgeciliğinin koruyucusu..

Dostalar,

Bütün bu acılara ve zorluklara karşın, ulusal kurtuluş mücadelemizi yürüteceğiz. Varsın dünya mücadelemizi görmemezlikten gelsin! Varsın emperyalist devletler, bir kaç mark ya da dolar uğruna, uluslararası tekellilerin kimyasal silah satışlarına göz yumsun! Varsın "sosyalist" devletler, devlet

çıkarları uğruna Kürt Halkı'nın Kendi Kaderini Tayin Hakkı'nı inkâr etsin! Biz, yolumuza devam edeceğiz. Kürt halkının özgürlük ve bağımsızlıktan başka seçeneği yoktur.

Çocuklarımıza Halepçe'lerin bir daha yaşanmayacağı, halkımıza insan pisliği yedirilemeyeceği, Kürt analarının çocuklarına özgürce Kürtçe ninniler söyleyebileceği

bağımsız, birleşik ve demokratik bir Kürdistan bırakmak zorundayız.

KAHROLSUN SÖMÜRGEÇİ VAHŞET!

YAŞASIN ULUSAL VE TOPLUMSAL KURTULUŞ MÜCADELEMİZ!

YAŞASIN PARTİYA RIZGARIYA KURDISTAN!

— * —

KSSE KONGRESİ'NDEKİ KONUŞMA (*)

Kongreye katılan misafir ve delegeleri, Partiye Rızgarıya Kurdistan adına selamlıyor ve Kongre'ye başarılar diliyoruz.

Kardeşler,

Halkımız yüzyıllardır karşılaştığı jenosidlerden bir başka türünü geçen yıl yaşadı. Sömürgeci Irak devleti'nin kadın, çocuk demeden sivil halka kimyasal silahlarla saldırısının acısı henüz dinmedi. Bir başka acıyı, Saddam zulmünden kaçıp öz vatanlarının diğer bir parçasına göç edenler yaşıyor. Öz vatanlarında, diğer sömürgeci bir devletin baskı ve zulmüyle karşı karşıyadır. Onlara hapisane hayatı yaşatılıyor. Her kampta günde onlarca ölü var.. Sömürgeci Türk devleti, Kuzey Kürdistan'daki yerel halkın, Pêşmerge ailelerine doğrudan yardımını engelliyor.. Yapılan yardımlar ise, bilinçli olarak talan ediliyor..

Dünya, halkımıza yönelen vahşet karşısında suskun.. Öyle ki, yılbaşı gecesi, yılın olaylarını anlatan Alman televizyonları, Halepçe'deki kimyasal silah katliamına, yüzbine yakın sivil halkın kimyasal silahlardan kaçışına, yılın olayı olarak yer vermedi. Kürt halkının kitlesel katliamı ve göçü, Kuzey denizi'nde ölen fok balıkları kadar dünyayı ilgilendirmedir.

Konuyla şu ya da bu şekilde ilgilenenler; işin gerçek yanına, Kürt halkının verdiği ulusal kurtuluş mücadelesine değinmekten kaçınıyorlar.

İşte böyle bir dönemde, Yurtdışı Kürt Öğrenciler Örgütü'nün düzenlediği Kongre büyük önem taşımaktadır.

Kardeşler,

Kürt halkının haklı mücadelesi ve dünyanın umursamazlığı ortada. Mücadelemizin haklılı-

ğını dünyaya anlatmak, dünyanın umursamazlığını kendi gücümüzle kırmak zorundayız. Bunun yolu da, Kürt halkının dünyada etkinliği olabilecek kurumlarını tezelden yaratmasıdır. Bu konuda, en büyük görevlerden biri de, yurtdışındaki Kürt öğrencilere ve onların örgütüne düşmektedir. KSSE etkin bir öğrenci gençlik örgütü olarak dünya gençliği içinde yerini almalıdır.

KSSE'nin üzerine düşen görevi yerine getireceği inancımızı vurgulamak isteriz. Geçen yılki birleşme kongresi bu yönde atılmış önemli bir adımdır.

Kürt halkının birliklere, bugün, her günden daha çok ihtiyacı vardır. Dileğimiz öğrenci örgütlerinin başardığı birliktenliklerin daha ileri siyasi düzeylerde de gerçekleşmesidir.

YAŞASIN KÜRT HALKININ ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELESİ!

YAŞASIN PEŞMERGENİN KAHRAMANCA DİRENİŞİ!

KAHROLSUN SÖMÜRGEÇİ ZULÜM VE VAHŞET!

YAŞASIN MÜCADELE BİRLİKTENLİĞİ!

(*) 28/29 Ocak 1989 tarihleri arasında, Almanya'nın Köln kentinde KSSE (Yurtdışı Kürt Öğrenciler Örgütü)'nin Kongresi yapıldı. Kürdistan'ın dört parçasında hemen hemen tüm öğrenci dernekleri temsilcilerinin katıldığı bu kongrede, ortak bir yönetim oluşturuldu. Yürütme Kurulu'na, Partimizin, öğrenci kesiminden bir yoldaşımız da seçildi.

Bu metin, Kongre'de temsilcimiz tarafından okunmuştur.

www.netewe.com

KÜRDİSTAN KURTULUŞ PARTİSİ

S İ Y A S İ P R O G R A M . -geçen sayıdan devam-

B-Sosyalist Dünya:

Ezilenlerle ezenler arasındaki mücadele, Sovyetlerde Sosyalist Devrim'le sonuçlandıktan sonra, dünya'da bir çok sosyalist ülke oluştu.. Bu durum, dünya proletaryası ve sömürge halklar için kurtuluş umudu oldu. Sosyalizmin teoriden pratiğe somut uygulanışı, burjuvaziyi ve her boydan yandaşlarını büyük bir panik içine soktu. Sosyalizmin bir ütopya olmadığını anlayan bur

juvazi geriledi. Yeni yöntemlere başvurmaya başladı..

Sosyalist ülkelerin varlığı, ulusal kurtuluş mücadelelerinin de güvencesi haline geldi.. Birçok ulus özgürlüğüne ve bağımsızlığına kavuştu. Bu gelişmeler, ulusal kurtuluş mücadelelerini sosyalist dünyanın bir parçası haline getirdi.

a) Çağımızda ulusal kurtuluş mücadeleleri, kapitalist köleliğe karşı mücadele ile bü-

tünleşebilmek için sosyalist temelde yükselmek ve sömürgecileri her alanda püskürtmek zorundadırlar..

b) Mücadele her yarıyla yeni bir dünyanın kurulması, özgür ve sömürsüz bir toplum yaratmak içindir.

c) Kürt ulusu, özgürlüğü ve ülkesinin bağımsızlığı için, dünyanın bu genel konumu içinde yerini almış ve amansız bir mücadele içindedir.

d) Yukarıda sıralanan

doğrulara ve gelişmelere rağmen, gerek yapılan yanlış uygulamalar ve gerekse emperyalist saldırı ve yöntemler karşısında, reel sosyalizm, içinden çıkılmaz bir bunalıma girmiştir..

*Sosyalist dünya, ulusal kurtuluş mücadelelerini koruyup, güçlendirmek ve yanına almak durumunda değildir.

*Sosyalist ülkelerin bunalımı, emekçi sınıfları kamplara ayırmıştır.

*Proletaryanın mücadelesi, emperyalist burjuvazinin reformcu kanadının yedeğine ta-

kılmıştır.

*Komünist Partiler, ulusal partiler haline dönüşmüştür.

e) Sosyalist ülkeler, "Yeniden Yapılanma" ve "Açıklık" gibi politikalarla kendi içine dönmüş, dünya proletaryaya hareketi ve ulusal kurtuluş mücadeleleri yalnız başlarına bırakılmışlardır.

2. b ö l ü m

2-TARİHSEL SÜREÇ İÇİNDE KÜRDİSTAN

A-Genel olarak Kürtler ve Kürdistan:

M.Ö. 2000 yıllarına ait yazılı belgeler, Kürtlerin, Orta ve Yu-

karı Mezopotamya'nın yerleşik, en eski bir topluluğu olduğunu, diğer azınlık ve etnik gruplarla birlikte Kürdistan ülkesinde yaşadıklarını göstermektedir.

Kürdistan, Kuzey'den Moğollar ve Türklerin, Doğu'dan Perslerin, Güney'den ise, Arapların olmak üzere, yıllar boyu birçok kez istilalara uğramıştır.. Ayrıca, sıcak denizlere inmek isteyen Çarlık Rusyası ile, Asya'ya açılmak isteyen batılı yayılmacıların da işgallerinde kalmıştır..

Kürdistan'a yönelik saldırılara, feodal beylikler öncülüğünde

karşı çıkılarak mücadele edilmiş, kimi zaman da uzlaşmıştır.

Feodal beylikler arasındaki bölünmeler, tarihsel ve konjonktürel nedenlerle uzun sürmüştür. Bu, merkezi bir yapıya ve yönetime ulaşılmamasını engellemiştir. Ayrıca, Kürtlerin kırsal kesimlerde yaşamaları ve şehirleşmeye çok geç ulaşmış olmaları da, ticaret, bilim ve teknikle uğraşmalarını geciktirmiştir. Bu nedenlerle, toplumsal ve siyasal örgütlenmelerde, Kürtler geri kalmışlardır.

Bu genel yapıya bağlı olarak, Kürdistan'da

tek ve merkezi bir dille anlaşmak da mümkün olmamıştır. Kürt dili bugün de, 4 ana lehçeden oluşmaktadır ve Hint-Avrupa dil grubuna dahildir.

Ve Kürtler Ari ırkına mensupturlar.

B-Doğu Kürdistan:

Doğu Kürdistan'daki Kürtlerin tarihsel süreç içindeki mücadeleleri çok eski zamanlara dayanmaktadır. Somut olarak 1922'lerden sonra görülen Kürt ulusal direnme hareketleri, Acem milliyetçiliğine ve Şah yönetimine karşı gelişmiştir. Bu dönemde bir çok Kürt

ileri geleninin mallarına ve topraklarına el konulmuştur. Birçoğu sürgüne gönderilmiş ya da öldürülmüştür.

Bu ırkçı baskıya karşı, Simko liderliğinde başkaldıran Kürtler karşısında çok sıkışan Şah, 1934 yılında diğer komşu ülkelerle anlaşarak, ortak davranmaya başlamış, 1937 yılından Kürt tehlikesine karşı SADABAT PAKTI kurulmuştur. Bu pakt, her ne pahasına olursa olsun, Kürt halkının temel ulusal demokratik haklarını tanımama ve ulusal

direnmeleri bastırmak için kurulan bir ittifaktır.

1937-55 yılları arasında aralıklı olarak SADABAT PAKTI kendini yenilemiş; 1958 yılında ise, emperyalist bazı devletlerin de katılımı ile CENTO olarak aynı amaca yönelik devam etmiştir. Türkiye, CENTO içinde yerini alarak, belirleyici ve Kürt halkını imha edici fonksiyonlar üstlenmiştir.

1941 yılında müttefik orduları İran'a girdikleri zaman, Kürtler, Sovyetlerin kontrolünde bulunan kesimde kalmışlardır.

Müttefik orduları işgalinden sonra, ulusal otonomi için harekete geçen Kürtler, Urmiye Gölü'nün güneyinde bulunan Mehabad'da örgütlenmelerini geliştirerek, 1945 yılında KDP'ni kurmuşlardı. Ulusal programları Şah tarafından reddedilmişti. Daha sonra 22 Ocak 1946'da İran'da Mehabad Kürt Cumhuriyeti ilan edilmiş, bir yıl sonra yöneticileri yakalanarak bizzat Cumhuriyeti ilan ettikleri ünlü ÇARÇIRA MEYDANI'nda 1947 yılında idam edilmişlerdi... 1956 yılına kadar

Doğu Kürdistan'da sessiz bir durum hüküm sürmüştür. Daha sonraları ufak çapta başkaldırıları görülmele birlikte, sömürgeci baskı ve zulüm ağırlıklı olarak devam etmiştir. Günümüzde Doğu Kürdistan'da mücadele devam etmektedir.

C-Güney Kürdistan:

1 Mayıs 1920'de San-Remo'da imzalanan (Sykes-Picot antlaşması gereği) protokole göre, Irak İngiliz Manda Yönetimine alınmıştı. (Zaten, 7 Mayıs 1918'de İngilizler Kerkük'ü işgal etmişlerdi) Bu yöneti-

min son açıklanmasından önce, Şex Mehmed BERZENCİ önderliğinde Süleymaniye'de kurulan Kürt iktidarı da yıkılmıştı.

1922 yılında Berzen-ci geri gelerek kendisini Süleymaniye'de Kürdistan hükümdarı olarak ilan etmişti. Kısa bir süre sonra bu iktidarın da yıkılmasıyla gösteriler yoğunlaşmış, birçok Kürt öldürülmüştü. 6 Eylül 1930'da ise, Berzeneci yeniden otonomiye açıklamıştı. Kürtlerin toparlanmalarından sonra, Irak ordusu yer yer ağır yenilgilere uğratılmış, İngilizlerin ise

karışması ile kurulan otonomi yönetimi yıkılarak, dağıtılmıştı.

1931 yılından itibaren ise, BARZANİ kardeşler Haşimi egemenliğine karşı çıkarak, onu tanımadıklarını ilan ettiler. Çatışmalar başladı. Geniş çapta katliamlar oldu. Barzani kardeşler yenildiler. 1943 yılına kadar göz hapisinde kaldılar.

2. Emperyalist Paylaşım Savaşı'ndan sonra tekrar direnmeler başladı. Mustafa BARZANİ'nin istekleri kabul edildi, ancak, bir süre sonra tekrar bu isteklerin reddedil-

mesi ile birlikte, 1945 yılının baharında savaş yeniden başladı. İngiliz Kralliyet Hava Kuvvetleri'nin (R.A.F.) uçakları Kürdistan'a bombalayarak ağır kayıplar verdirdiler. Bu yenilgiden sonra, Kürtlerin kendi aralarında bölünmeler oldu ve ulusal hareket büyük darbe yedi..

Barzani ve arkadaşları daha sonra İran'a geçerek, oradaki direnmelere katıldılar. Mehabad Kürt Cumhuriyeti'nin yıkılmasından sonra, üç devlet silahlı kuvvetlerince çembere alınan Barzani ve yanındakiler, 1947 yılında bu çemberi

yararak, uzun bir yürüyüşten sonra, kuzeye, Sovyetlere geçmeyi başardılar.

7 Ekim 1958 yılına kadar orada kaldıktan sonra tekrar geri dönen Barzani, mücadeleyi yeniden başlattı. Uzun süren mücadele 1970 yılında bir otonomi ile sonuçlandı. Ancak, Irak her zaman olduğu gibi, sözünde durmadı ve 1975'de birçok devletin de desteğini alarak, Kürtleri ağır yenilgiye uğrattı.

Bugün Güney Kürdistan'da mücadele devam etmektedir.

D-Güney-Batı Kürdistan:

10

Uzun dönem Osmanlı egemenliğinde bir eyalet olarak kalan Güney-Batı Kürdistan, Osmanlılardan sonra da birçok işgalle karşılaşmıştır.

1. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nda Almanların yanında yer alan Osmanlılar, Alman ordularının yenilmelerinden sonra, işgal ettikleri Arap topraklarını terk etmek zorunda kaldılar. 1918 Mondros Silah Bırakışma'sından sonra, 1 Mayıs 1920'de San-Remo Protokolüne göre Suriye Fransa'nın Mandası'na girdi. Fransızların işgalinde

kalan Güney-Batı Kürdistan, 1923 Lozan Antlaşması ile Fransa ve Suriye'nin denetimine bırakılarak, ilhak edildi. 1938'de Fransızların çekilmelerinden sonra, tamamen Suriye'nin denetimine bırakılmıştır.

Güney-Batı Kürdistan Suriye'nin denetimine sokulduktan sonra, günümüze kadar devamedegelen bir suskunluk içerisinde. Ancak, Kuzey, Güney ve Doğu Kürdistan'da gelişen ulusal direnme ve başkaldırıların kanla bastırıldığı dönemlerde, Güney-Batı Kürdistan'a barınmak ya da

sürgün nedenleri ile gelen Kürt aydınları, genellikle Arap şehirlerinde yerleşerek, kültürel faaliyetler yürütmüşlerdir.

Güney-Batı Kürdistan'da, Kürtlerin bütün ulusal demokratik hakları, Suriye devleti tarafından gaspedilmiştir.

Araplaştırma politikası egemen bir politika olup, Kürtler, şartsız tercihsiz Suriye devletini desteklemek zorunda bırakılmışlardır.

Günümüzde, Güney-Batı Kürdistan'da Suriye devletinin açık ve baskıcı bir biçimde kontrol ettiği Kürt

örgütlenmeleri vardır.

Kürt bölgesi devletin idari ve siyasi denetimi altındadır.

Suriye'de devletle anlaşmadan barınmanın ve siyasal faaliyet yapmanın olanakları görülmemektedir.

Anlaşma ile(!) Suriye'de kalan örgütler bunun ağır faturasını ödemektedirler ve ödeyeceklerdir.

Güney ve Kuzey Kürdistan ile ilişkiler ve geo-politik konumu bakımından, Güney-Batı Kürdistan genel mücadelelerimiz bakımından çok önemli bir yere sahiptir.

E-Kuzey Kürdistan:

Dağılmaya başlayan Osmanlı, baskı ve katliamlarını hızlandırdı ve bu yapıyı kendinden sonraki TC'ye de devretti. Osmanlıların çözülmeye yüz tuttuğu dönemlere denk düşen önemli tarihsel olaylar vardır ve bu olaylar Kürdistan'ın sömürgeleştirilmesine de denk düşmektedir.

1920'lerden önce ve TC'nin kurulması dönemlerinde Kemalistler, Kürtlerle anlaşarak ve onların tüm taleplerini kabullenerek hareket ettiler. TC'nin kurulması ile

birlikte, Kürtlerin varlıklarına bile reddetmeye başladılar. Hiçbir Kürt isteği kabul edilmedi. Kürdistan'da birçok kez görülen başkaldırıları yeniden başladı...

1912-21'de KOÇGİRİ ve 1925'de geniş ve yaygın bir örgütlenme ile Şeyh SAİT Hareketleri kanla bastırıldı. Yöneticileri idam edildi. Vine, 1927-30 AĞRI ve 1937-38 DERSİM Ayaklanmaları da kanla bastırıldı. Bu dönem içinde Kuzey Kürdistan'da daha birçok başkaldırı oldu ve tümü aynı yöntemlerle yenilgiye uğratıldı.

1958 yılına kadar, Kuzey Kürdistan suskun kaldı. Bu tarihten sonra, aydın gruplar arasında yeniden canlanma ve ulusal demokratik hareketler bakımından da bir hızlanma görüldü. 70'li yıllarda Kürt gençliğinin örgütlenmeleri ve siyasal partileşme hareketleri başladı. Bu hareketler de ağır baskılarla karşı karşıya kaldılar. Kuzey Kürdistan'da mücadele bugün bütün şiddeti ile devam etmektedir.

Yukarıda belirlenen, TC'nin kurulmasından önce ve sonra ortaya çıkan bazı olaylar ve

sonuçları da şunlardır:

a) Ulusal taleplerle ortaya çıkan Ermeniler ağır bir kıyım uğratıldılar. Bu katliam, İttihat ve Terakki zamanında başlatılmış ve TC'nin kurulmasından sonra da sürmüştür. Hristiyan-Müslüman çelişkisinden de yararlanılarak sürdürülen bu jenositte sonra, Ermeniler ülkelerini terk etmek zorunda kaldılar.

b) Karadenizde ayaklanan Pontus halkını bastırmak için görevlendirilen Osmanlı Paşası M. Kemal, "Hilafet ve Saltanat-

in kurtarılması" sloganı ile o tarihlerde Samsun'a gitmiş ve TC tarihinde ise olay "Ulusal Kurtuluş Güneşi" olarak sunulmuştur. M.Kemal ve arkadaşlarının birçok entrikaları sonucu ağır kıyım uğratılan Pontuslular da ülkelelerini terketmek zorunda bırakılmışlardır. Bir halk tarihten silinmiştir.

c) İttihat ve Terakî'den görevi devralan Kemalistler, bu kez, batı bölgelerine yönelmişlerdir. Emperyalistlerarası ve haksız bir savaş olan, TÜRK-YUNAN SAVAŞI başlamıştır.

Bu savaştan önce Yunanlıları destekleyen İngilizler, Musul ve Kerkük petrolleri karşılığı Kemalistlerle anlaştıklarından, Yunanlılar ağır bir yenilgiye uğrayarak, geri çekilmişlerdir.

d) Ermeni, Pontus ve Rum halklarını yurtlarından kovan Türkler, Kürdistan'da da ağır bir jenosit ve asimilasyon eylemini hızlandırdılar ve Kürdistan'ı askeri olarak işgal ederek, sömürgeleştirme sürecini başlattılar.. Türk-Yunan Savaşı "Ulusal Kurtuluş Savaşı" değil, başka halkların köleleştiri-

lilmeleri, yurtlarından kovulmaları ve Kürdistan'ın sömürgeleştirilmesi gibi bir sonucu getirmiştir.

e) Gelişen bu yapı üzerinde Türk burjuvazisi palazlanmış, burjuvazinin temsilciliği görevindeki Kemalistler olgunlaşmışlardır. Osmanlı İmparatorluğunun kalıntıları üzerinde, bir çok yalan ve entrika ile Türk Cumhuriyeti oturtulmuş ve "Misak-ı milli" böyle yaratılmıştır.. "Anti-emperyalist Türk Ulusal Kurtuluş Savaşı" yukarıda açıklanan başlangıç ve bitiş içermektedir.

f) İzmir İktisat Kongresi'nde gerçevesi daha sonra çizilen "Türk Milli Burjuvazisi" büyük çaba sarfedilerek yaratılmaya çalışılmış, ancak, kısa sürede emperyalist ilişki ve bağımlılıklar (baştan beri varolan) içinde, işbirlikçi bir burjuvazi ortaya çıkmıştır. Ve Kemalizm, emperyalistlerin güvendiği bir ideoloji olarak yerini almıştır.

3-KÜRDİSTAN'IN SÖMÜRGE STATÜSÜ'NÜN RESMİLEŞMESİ.

Kürdistan, ilk kez, 1639 Kasr-ı şirin Antlaşması ile Osman-

lı ve Pers İmparatorlukları arasında bölünmüştü. Birden fazla halkı içinde barındıran ve merkezi feodal bir imparatorluk olan Osmanlılar ile Kürtler arasındaki ilişki ise, askerlik yapmak, vergi ödemek biçiminde sürmüştür.

Osmanlılar, askeri zorbalığa dayanan bir yönetim sürdürdüklerinden, çeşitli halkların başkaldırıları hızlanmış, yavaş yavaş birçok halk bağımsızlığını kazanarak, özgürleşmeye başlamışlardı. Ayrıca, geniş bir alanı kapsayan Osmanlı İmparatorluğu'nu batı-

kapitalizmi de durdurmak istiyordu.. Bu nedenlerle imparatorluk parçalanıyor ve küçülüyordu..

1. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nda, Alman emperyalistleri ile birlikte hareket eden Osmanlılar, savastan büyük bir yenilgi ile çıktılar. Bunun üzerine son Osmanlı Hükümeti İttihat ve Terakki dağıldı.. Osmanlı toplum yapısının çözülmeye başlaması ile birlikte, Kürdistan üzerinde yapılan hesaplar da gündeme geldi. Böylece, Kürdistan'ın sömürgeleştirilmesi süreci başladı.. (devam edecek)

WESANE QEDROYE, BE DRAF TE BELAVKİRİN / KADRO YAYINI, PARASIZ DAĞITILIR

QETLÎAMA
HELEBCE
JÎ BÎR MEKE!

HALEPÇE
KATLÎAMINI
UNUTMA !